PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2015/1519

ze dne 14. září 2015

o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických po přezkumu před pozbytím platnosti podle článku 18 nařízení Rady (ES) č. 597/2009

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství ([1]) („základní nařízení"), a zejména na čl. 18 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. **POSTUP**

1.1. **Platná opatření**

(1) Nařízením (ES) č. 598/2008 ([2]) uložila Rada konečné vyrovnávací clo v rozmezí od 211,2 EUR do 237 EUR za tunu čisté hmotnosti na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafty", buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, v té době kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 20), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 20), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 20), ex 2710 19 41 (kód TARIC 2710 19 41 20), 3824 90 91, ex 3824 90 97 (kód TARIC 3824 90 97 87), a pocházející ze Spojených států amerických (dále jen „USA" nebo „dotčená země"). Vyrovnávací clo uložené tímto nařízením je zde dále označováno jako „stávající opatření".

(2) Na základě šetření možného obcházení rozšířila Rada prováděcím nařízením (EU) č. 443/2011 ([3]) konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Kanady, s výjimkou bionafty vyrobené společnostmi BIOX Corporation, Oakville a Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada. Stejným nařízením Rada rovněž rozšířila konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických.

1.2. **Platná opatření vztahující se na další třetí země**

(3) Nad rámec tohoto řízení jsou v současnosti v platnosti antidumpingová opatření na vývoz bionafty z Argentiny a Indonésie ([4]).

([1]) Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

([2]) Nařízení Rady (ES) č. 598/2009 ze dne 7. července 2009 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických a o konečném výběru uloženého prozatímního cla, Úř. věst. L 179, 10.7.2009, s. 1.

([3]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 443/2011 ze dne 5. května 2011, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením Rady (ES) č. 598/2009 na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických rozšiřuje na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, kterým se konečné vyrovnávací clo uložené nařízením (ES) č. 598/2009 rozšiřuje na dovoz bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně bionafty pocházející ze Spojených států amerických a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu bionafty zasílané ze Singapuru (Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 1).

([4]) Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1194/2013 ze dne 19. listopadu 2013 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie, Úř. věst. L 315, 26.11.2013, s. 2.

1.3. **Žádost o přezkum**

(4) Po zveřejnění oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti vyrovnávacích opatření ([5]) uložených na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických obdržela Evropská komise (dále jen „Komise“) žádost o přezkum podle článku 18 základního nařízení.

(5) Žádost podala dne 9. dubna 2014 organizace European Biodiesel Board (dále jen „žadatel“) jménem výrobců v Unii představujících více než 25 % celkové výroby bionafty v Unii. Žádost byla odůvodněna tím, že pozbytí platnosti opatření by mělo pravděpodobně za následek obnovení subvencování a obnovení újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

1.4. **Zahájení přezkumu opatření před pozbytím platnosti**

(6) Komise po konzultaci s výborem zřízeným podle čl. 25 odst. 1 nařízení Rady ((ES) č. 1225/2009 ([6]) dospěla k závěru, že pro zahájení přezkumu před pozbytím platnosti existují dostatečné důkazy, a dne 10. července 2014 oznámila zahájení přezkumu před pozbytím platnosti v souladu s článkem 18 základního nařízení zveřejněním oznámení v Úředním věstníku Evropské unie (dále jen „oznámení o zahájení přezkumu“) ([7]). Ve stejný den zahájila Komise přezkum před pozbytím platnosti týkající se platných antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz bionafty pocházející z USA ([8]). Jde o souběžné, ale samostatné řízení, které je upraveno samostatným nařízením.

(7) Před zahájením přezkumu před pozbytím platnosti a v souladu s čl. 22 odst. 1 a čl. 10 odst. 7 základního nařízení oznámila Komise vládě Spojených států amerických (dále jen „vláda USA“), že obdržela řádně doloženou žádost o přezkum, a vyzvala ji ke konzultacím zaměřeným na vyjasnění situace ohledně obsahu žádosti o přezkum a na dosažení vzájemně přijatelného řešení. Vláda USA nabídku konzultací přijala a ty se následně uskutečnily dne 3. července 2014. Během konzultací však nebylo dosaženo vzájemně přijatelného řešení. Připomínky předložené vládními orgány USA však byly náležitě zohledněny.

1.5. **Období přezkumného šetření a posuzované období**

(8) Šetření pravděpodobnosti pokračování a obnovení subvencování se týkalo období od 1. července 2013 do 30. června 2014 (dále jen „období přezkumného šetření“ nebo v tabulkách „OPŠ“). Přezkum trendů významných pro posouzení pravděpodobnosti obnovení újmy se týkalo období od 1. ledna 2011 do 30. června 2014 (dále jen „posuzované období“).

1.6. **Zúčastněné strany**

(9) V oznámení o zahájení přezkumu vyzvala Komise zúčastněné strany, aby ji za účelem účasti v šetření kontaktovaly. Kromě toho Komise o zahájení šetření výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce v USA a orgány USA, známé dovozce, dodavatele a uživatele, obchodníky, jakož i sdružení, o nichž je známo, že se jich zahájení šetření týká, a vyzvala je k účasti.

(10) Zúčastněné strany měly příležitost vyjádřit se k zahájení šetření a požádat o slyšení u Komise nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

1.7. **Výběr vzorku**

(11) V oznámení o zahájení přezkumu Komise uvedla, že možná bude nutné vybrat vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 27 základního nařízení.

([5]) Oznámení o nadcházejícím pozbytí platnosti některých vyrovnávacích opatření, Úř. věst. C 289, 4.10.2013, s. 11.
([6]) Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).
([7]) Úř. věst. C 217, 10.7.2014, s. 25.
([8]) Oznámení o zahájení přezkumu před pozbytím platnosti antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických, Úř. věst. C 217, 10.7.2014, s. 14.

a) Výběr vzorku výrobců v Unii

(12) V oznámení o zahájení přezkumu Komise uvedla, že vybrala předběžný vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě největšího reprezentativního objemu výroby a prodeje se zajištěním zeměpisného rozložení. Tento předběžný vzorek tvořilo sedm výrobců v Unii se sídlem v sedmi různých členských státech, kteří představovali téměř 30 % výroby bionafty v Unii. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily.

(13) Jedna společnost se sídlem v Itálii požádala o zařazení do vzorku. Tato společnost však zahájila svou činnost až koncem roku 2013 poté, co získala zařízení na výrobu bionafty od jiného italského výrobce bionafty, jenž byl zařazen do předběžného vzorku. Jelikož nebyly k dispozici historické údaje nezbytné pro zhodnocení důležitých trendů v posuzovaném období a vzhledem k tomu, že jiná italská společnosti již byla zařazena do předběžného vzorku, bylo rozhodnuto nezařadit tuto společnost do vzorku.

(14) Národní rada USA pro bionaftu (US National Biodiesel Board) (dále jen „NBB“) uvedla, že předběžně vybraný vzorek se liší od vzorku vybraného v předchozím šetření týkajícím se bionafty a označila konkrétně dvě společnosti se značným objemem výroby a prodeje, které nebyly zařazeny do předběžného vzorku. Tyto dvě společnosti, které označila NBB, však buď byly ve spojení s jinou společností s vyšším objemem prodeje, která již byla zařazena do vzorku, nebo měly nižší objem prodeje než předběžně vybraná společnost v témže členském státě. Proto by zařazení kterékoli z těchto dvou společností nezměnilo reprezentativnost předběžně vybraného vzorku. Předběžně vybraný vzorek byl proto potvrzen jako reprezentativní vzorek výrobního odvětví Unie.

(15) Po poskytnutí konečných informací vláda USA prohlásila, že vzorek představující 30 % výrobního odvětví Unie nelze považovat za reprezentativní pro odvětví bionafty v Unii jako celku a že mikroukazatele měly být analyzovány na širším základě. Vláda USA se odvolává na nález odvolacího orgánu WTO ve věci *ES – Fasteners*, v němž byl vzorek 27 % považován za nízký v poměru k celku a významný podíl by tvořil jen v případě roztříštěných odvětví.

(16) Na rozdíl od šetření ve věci *Fasteners*, pro účely tohoto šetření Komise definovala výrobní odvětví Unie jako celé odvětví, nikoli pouze jako množinu společností zařazených do vzorku (151. bod odůvodnění). Kromě toho všechny makroukazatele byly posuzovány na základě celého odvětví a jen některé mikroukazatele byly analyzovány na úrovni množiny společností zařazených do vzorku. Celková analýza situace výrobního odvětví Unie však vycházela z posouzení jak mikroukazatelů, tak makroukazatelů. Výrobní odvětví Unie je v každém případě považováno za roztříštěné odvětví, protože jej tvoří více než 200 výrobců se sídlem po celé Unii, a většina z nich jsou malé a střední podniky. Komise proto dospěla k závěru, že vzorek představující 30 % výrobního odvětví Unie je reprezentativní, a toto tvrzení se proto zamítá.

b) Výběr vzorku dovozců

(17) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace stanovené v oznámení o zahájení řízení.

(18) Jen několik málo dovozců, kteří nejsou ve spojení, poskytlo požadované informace a souhlasilo se zařazením do vzorku. Vzhledem k takto nízkému počtu Komise rozhodla, že výběr vzorku není nutný.

c) Výběr vzorku vyvážejících výrobců v USA

(19) Aby mohla rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala Komise všechny vyvážející výrobce v USA, aby poskytli informace uvedené v oznámení o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala stálou misi USA při Evropské unii, aby identifikovala nebo oslovila případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.

(20) Komisi odpovědělo 27 výrobců v USA, ale jen devět z nich poskytlo údaje o vývozu nebo domácím prodeji požadované v příloze I oznámení o zahájení přezkumu za účelem výběru vzorku. Během období přezkumného šetření ani jeden z nich do Unie nevyvážel. Komise vybrala vzorek tří vyvážejících výrobců s největším objemem domácího prodeje a prodeje na vývoz. Podle čl. 27 odst. 2 základního nařízení byli všichni známí dotčení vyvážející výrobci a orgány USA konzultováni ohledně výběru vzorku. Nebyly vzneseny žádné připomínky.

(21) Žádný z výrobců zařazených do vzorku neposkytl odpovědi na dotazník ve stanovené lhůtě. Dne 7. října 2014 Komise informovala tři vyvážející výrobce zařazené do vzorku, že neposkytli odpovědi.

(22) Dne 10. října 2014 jeden vyvážející výrobce zařazený do vzorku informoval Komisi, že se rozhodl na dotazník neodpovídat. Další dva vyvážející výrobci zařazení do vzorku požádali o prodloužení lhůty v různé délce, které bylo poskytnuto, ale přesto úplné odpovědi nedošly.

(23) Dne 10. listopadu 2014 Komise zaslala dopis, ve kterém informovala tři společnosti zařazené do vzorku o tom, že má v úmyslu použít článek 28 základního nařízení. Úřady USA byly o záměru Komise použít článek 28 základního nařízení rovněž informovány. Konec lhůty pro předložení připomínek k dopisu byl stanoven na 21. listopad 2014.

(24) Do 21. listopadu 2014 dvě společnosti zařazené do vzorku nereagovaly vůbec a ostatní společnosti zařazené do vzorku vysvětlily, že lhůta nebyla dostačující, aby předložily své odpovědi.

(25) Komise proto dospěla k závěru, že žádný z vyvážejících výrobců v USA zařazených do vzorku nespolupracoval při šetření v rámci přezkumu před pozbytím platnosti. V důsledku toho se Komise rozhodla použít ustanovení článku 28 základního nařízení, tj. že kladná nebo záporná zjištění mohou být učiněna na základě dostupných údajů.

1.8. **Odpovědi na dotazník a inspekce na místě**

(26) Komise obdržela odpovědi na dotazník od orgánů USA, od výrobců v Unii zařazených do vzorku a od čtyř uživatelů/obchodníků.

(27) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné ke stanovení subvencování, výsledné újmy a zájmu Unie.

(28) Byly uskutečněny inspekce na místě v prostorách následujících orgánů Spojených států amerických:

Federální orgány USA

— Ministerstvo financí (MF)

— Ministerstvo zemědělství (MZ)

Orgány států USA:

— orgány státu Florida, Tallahassee

— orgány státu Iowa, Des Moines

— orgány státu Kansas, Topeka

— orgány státu Kentucky, Frankfort

(29) Byly uskutečněny inspekce na místě v prostorách těchto výrobců v Unii:

— Bio-Oils Huelva S.L., Huelva, Španělsko,

— ADM Europoort BV, Rotterdam, Nizozemsko,

— Diester industrie SAS, Rouen, Francie,

— Novaol S.R.L., Milano, Itálie,

— Preol a.s., Lovosice, Česká republika,

— Rafineria Trzebinia S.A., Trzebinia, Polsko

— Verbio Vereinigte BioEnergie AG, Leipzig, Německo.

1.9. **Poskytnutí informací**

(30) Dne 3. června 2015 poskytla Komise všem zúčastněným stranám základní fakta a úvahy, na jejichž základě hodlala zachovat platná antisubvenční opatření, a vyzvala je, aby se k nim vyjádřily. Komise zvážila připomínky předložené zúčastněnými stranami a, pokud to bylo vhodné, vzala je v úvahu.

(31) Po poskytnutí konečných informací NBB požádala o slyšení a byla vyslechnuta před úředníkem pro slyšení v obchodních řízeních.

2. **PŘEZKOUMÁVANÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Přezkoumávaný výrobek**

(32) Přezkoumávaný výrobek je stejný jako výrobek, jenž byl předmětem v šetření, které vedlo k uložení stávajících opatření (dále jen „původní šetření“), tj. monoalkylestery mastných kyselin a/nebo parafínovaný plynový olej ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně „bionafta“, buď v čisté formě, nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických (dále jen „přezkoumávaný výrobek“), v současnosti kódů KN ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, ex 2710 20 11, ex 2710 20 15, ex 2710 20 17, ex 3824 90 92, ex 3826 00 10 a ex 3826 00 90.

(33) Bionafta je obnovitelné palivo používané v odvětví dopravy pro naftové motory. Konvenční motory však nemohou používat čistou bionaftu, ale směs minerální nafty a omezeného množství bionafty.

(34) V bionaftě vyráběné v USA jsou převážně „methylestery mastných kyselin“ (FAME) získávané ze široké škály rostlinných olejů (sójového oleje, palmového oleje, řepkového oleje) a použitých fritovacích olejů, živočišných tuků nebo biomasy, které slouží jako vstupní surovina pro výrobu bionafty. Výraz „ester“ se používá ve spojení s transesterifikací rostlinných olejů, konkrétně mísení oleje s alkoholem. Výraz „methyl“ označuje methanol; je nejběžněji používaným alkoholem v daném procesu, přestože při výrobě lze použít rovněž ethanol, což dává vzniknout „ethylesterům mastných kyselin“.

(35) Všechny druhy bionafty a bionafty ve směsích mají navzdory možným rozdílům, pokud jde o suroviny použité pro jejich výrobu nebo odlišnostem ve výrobním postupu, tytéž nebo velmi podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a používají se ke stejným účelům. Možné odchylky přezkoumávaného výrobku nemění jeho základní vymezení, jeho vlastnosti nebo to, jak jej vnímají různé strany. Zejména z pohledu koncového uživatele motorové nafty nehraje roli, zda směs, jež je k dispozici u čerpacích stanic, byla vyrobena z některé konkrétní vstupní suroviny pro výrobu bionafty.

2.2. **Obdobný výrobek**

(36) Stejně jako v původním šetření má bionafta prodávaná na domácím trhu v USA a bionafta z USA prodávaná na vývoz stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a stejné použití. Stejně tak i bionafta vyráběná a prodávaná v Unii výrobním odvětvím Unie má stejné základní fyzikální a technické vlastnosti a stejné použití, jako výrobek vyvážený z USA do Unie. Pro účely stávajícího šetření jsou tedy ve smyslu čl. 2 písm c) základního nařízení obdobnými výrobky.

2.3. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(37) Vláda USA tvrdila, že nafta z biomasy ([9]) je širší kategorie výrobků, než přezkoumávaný výrobek. Jak je však uvedeno v nařízení o uložení prozatímního vyrovnávacího cla v původním šetření ([10]), všechny druhy bionafty a směsí bionafty, včetně nafty z biomasy, jsou považovány za paliva na bázi bionafty a jsou součástí legislativního balíčku týkajícího se energetické účinnosti, obnovitelné energie a alternativních paliv. Důvodem je, že bionafta vyrobená z biomasy má stejné nebo velmi podobné základní fyzikální a technické vlastnosti a použití jako bionafta vyrobená z jiných zdrojů. Zjištění z původního šetření nezpochybnila žádná zúčastněná strana a zůstává v platnosti i v tomto přezkumu před pozbytím platnosti. Komise proto toto tvrzení vlády USA odmítla.

3. PRAVDĚPODOBNOST POKRAČOVÁNÍ NEBO OBNOVENÍ SUBVENCÍ

3.1. Předběžné poznámky

(38) V souladu s čl. 18 odst. 1 základního nařízení Komise zkoumala, zda by pravděpodobně došlo k pokračování nebo obnovení subvencí, pokud by stávající opatření pozbyla platnosti. Pojem obnovení znamená, že subvence nesmí být v platnosti v okamžiku zahájení řízení nebo v okamžiku přijetí rozhodnutí o zachování opatření. Proto Komise také ověřovala, zda subvence, jejichž doba platnosti uplynula po období přezkumného šetření, se pravděpodobně znovu zopakují.

(39) Komise analyzovala všechny subvenční programy uvedené v žádosti o přezkum a vyzvala orgány USA, aby poskytly informace o dalších možných subvenčních programech. Na základě informací obsažených v odpovědi orgánů USA na dotazník analyzovala Komise tyto programy, které byly v platnosti během období přezkumného šetření:

Federální programy

a) dobropis za směs bionafty a sleva za bionaftu

b) dobropis k dani z příjmu malých výrobců agrobionafty

c) dobropis za výrobu biopaliva z celulózy

d) bioenergetický program Ministerstva zemědělství USA pro vyspělá biopaliva

Státní programy

a) Florida: daňový dobropis státu Florida za investice do biopaliv

b) Iowa: refundace daně pro výrobce bionafty

c) Kansas: pobídka státu Kansas pro kvalifikované výrobce bionafty

d) Kentucky: daňový dobropis státu Kentucky za výrobu bionafty

([9]) Podle právních předpisů USA, 26 U.S. Code, oddíl 45K (c) (3) se „biomasou“ rozumí jakýkoliv organický materiál jiný než a) ropa a zemní plyn (nebo jakýkoli produkt z nich) a b) uhlí (včetně lignitu) nebo jakýkoli produkt z něj.

([10]) Nařízení Komise (ES) č. 194/2009 ze dne 11. března 2009 o uložení prozatímního vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických, Úř. věst. L 67, 12.3.2009, s. 50. 20. bod odůvodnění, pozn. pod čarou 5.

(40) Následující programy zde dále analyzovány nebudou, neboť na základě informací poskytnutých orgány USA se buď nepoužívaly, nebo jejich platnost uplynula před obdobím přezkumného šetření nebo neposkytovaly žádné výhody americkým výrobcům bionafty během období přezkumného šetření:

Federální programy

Záruky za úvěry na vyspělá biopaliva

Státní programy

i) daňový dobropis od státu Alabama pro výrobní závod na výrobu biopaliv

ii) granty a slevy od státu Arkansas za alternativní paliva

iii) program státu Illinois na rozvoj obnovitelných paliv

iv) daňový dobropis státu Indiana za výrobu bionafty

v) daňové pobídky státu Kentucky k výrobě alternativních paliv

vi) osvobození od daně za zařízení na bionaftu a paliva ve státě Louisiana

vii) daňový dobropis od státu Maine za výrobu biopaliv

viii) pobídka státu Maryland k výrobě biopaliv

ix) pobídka státu Mississippi k výrobě biopaliv

x) fond státu Missouri na pobídky pro kvalifikované výrobce bionafty

xi) daňová pobídka ve státě Montana k výrobě alternativních paliv

xii) daňový dobropis od státu Montana pro výrobní závod na výrobu biopaliv

xiii) daňový dobropis od státu Nebraska pro výrobní závod na výrobu biopaliv

xiv) daňový dobropis od státu New York za výrobu biopaliv

xv) dobropis od státu Jižní Karolína za zařízení na výrobu bionafty

xvi) pobídkový program státu Texas pro výrobu paliv a bionafty

xvii) granty od státu Virginia na výrobu biopaliv

xviii) granty a úvěry od státu Washington na alternativní paliva

xix) osvobození od daně za výrobu biopaliv ve státě Washington

3.2. **Subvencování dovozu během období přezkumného šetření – federální programy**

3.2.1. *Dobropis za směs bionafty a dobropis za bionaftu*

3.2.1.1. Právní základ

(41) Právním základem programu daňových dobropisů pro subjekty, které se zabývají mísením bionafty, maloobchodníky s ní a její konečné uživatele je hlava 26 oddíl 40 A a par. 6426 a 6427 US Code (dále jen „U.S.C."). Stanoví tyto dobropisy za paliva na bázi bionafty:

i) dobropis za směs bionafty (tzv. systém „1 USD/za galon");

ii) dobropis za bionaftu;

iii) dobropis pro malé výrobce agrobionafty.

(42) Dobropis k dani z příjmu malých výrobců agrobionafty se týká pouze malých výrobců agrobionafty. O tomto programu je pojednáno v 59. až 63. bodě odůvodnění.

3.2.1.2. Způsobilost

(43) Aby měla společnost nárok na dobropis za směs bionafty podle 41. bodu odůvodnění bod i), musí vytvářet směs bionafty a motorové nafty, která se prodává jako palivo nebo k použití jako palivo.

(44) Osoba, která o uvedenou pobídku žádá, musí získat osvědčení od výrobce nebo dovozce bionafty, v němž je uvedeno, o jaký výrobek se jedná a jaký je procentuální obsah bionafty a agrobionafty ([11]) ve výrobku. Tento dobropis má podobu slevy ze spotřební daně; je-li daňová povinnost příslušné společnosti za spotřební daň nižší než celková výše dobropisu ke spotřební dani, může společnost požádat o poskytnutí rozdílu ve formě vratné slevy z daně z příjmu. Vratná sleva z daně z příjmu je sleva z daně z příjmu příslušného daňového poplatníka nebo přímá platba. Je vratná, jelikož přebytek může být daňovému poplatníkovi vyplacen jako přímá platba v hotovosti, je-li dobropis vyšší, než je daňová povinnost příslušného subjektu.

(45) Dobropis za bionaftu zmíněný ve 41. bodě odůvodnění bodě ii) je nevratná sleva z daně z příjmu pro maloobchodníky a konečné uživatele čisté bionafty. Dobropis za čistou bionaftu může získat pouze osoba, která nalije galon čisté bionafty do palivové nádrže vozidla nebo tuto naftu použije jako palivo. Je třeba poznamenat, že tento dobropis mohou získat rovněž výrobci bionafty, kteří vyrábějí vlastní bionaftu. Aby mohl o dobropis žádat, musí příslušný výrobce bionafty vystupovat buďto jako maloobchodník (tedy ten, kdo nalije galon bionafty do nádrže konečného uživatele), nebo jako konečný uživatel (např. lije bionaftu do vlastních vozidel).

3.2.1.3. Provádění v praxi

(46) Bionafta, která je smíchána s minerální naftou, zakládá nárok na dobropis ke spotřební dani za směs bionafty nebo dobropis k dani z příjmu za směsi bionafty. Během období přezkumného šetření se převážně poskytoval dobropis ve výši 1 USD za galon všech druhů bionafty, tj. včetně agrobionafty a motorové nafty z biomasy.

(47) Konečná výše daňového dobropisu za mísená paliva závisí na podílu bionafty. Minimálně se vyžaduje (a zároveň je to nejběžnější praxe) přidání 0,1 % minerální nafty do 99,9 % bionafty (tato směs se v USA označuje jako B99), neboť to zajišťuje získání daňového dobropisu v maximální výši. Podíl bionafty ve směsi zakládá nárok na příslušný daňový dobropis (např. ve 100 galonech B99 bude 99,9 galonů bionafty, což umožní získat

([11]) Podle U.S.C. se termínem agrobionafta rozumí bionafta získávaná výhradně z panenských olejů, včetně esterů získaných z panenských rostlinných olejů z kukuřice, sójových bobů, slunečnicových semen, bavlníkových semen, kanoly, katránu, řepkových semen, lněných semen, světlicových semen, rýžových otrub a hořčičných semen nebo z živočišných tuků.

daňový dobropis ve výši 99,90 USD). Přeměna bionafty z čistého výrobku (B100) na směs (B99) je jednoduchý proces. Spočívá v přidání 0,1 % minerální nafty do čisté bionafty a nijak významně nemění příslušný výrobek. Nárok na dobropis zakládá úkon míšení.

(48) Výrobci bionafty mohou žádat o uvedenou pobídku, pokud oni sami provádějí míšení. Výrobce musí mísit čistou bionaftu s minerální naftou. Pokud jde o nárok na pobídku, není žádný rozdíl mezi směsmi bionafty určenými k domácímu prodeji a k prodeji na vývoz.

(49) Společnosti, které čistou bionaftu nevyrábějí, ale nakupují a vytvářejí z ní směsi, mají rovněž nárok na daňový dobropis. Tyto společnosti musí mít certifikát od výrobce nebo dovozce bionafty (a případně též od distributorů bionafty, kteří tvoří mezičlánky mezi uvedenými společnostmi a výrobcem), v němž výrobce účinným způsobem osvědčí, že nežádal o daňový dobropis. Tento certifikát je převoditelný a držitele opravňuje k získání daňového dobropisu ve výši 1 USD za galon čisté bionafty.

(50) Lze rovněž požádat o poskytnutí této pobídky ve formě dobropisu ke spotřební dani nebo k dani z příjmu nebo ve formě přímé platby v hotovosti. Celková výše pobídky zůstává stejná (1 USD za galon), ať už je požadována ve formě dobropisu ke spotřební dani, dobropisu k dani z příjmu, přímé platby daňovému poplatníkovi nebo ve formě jakékoliv kombinace uvedených způsobů.

(51) V U.S.C. se stanoví, že dobropis za směs bionafty nebude přiznán, pokud příslušná společnost, která bionaftu s minerální naftou mísí, nezíská osvědčení (tzv. „certifikát pro bionaftu“) od výrobce příslušné bionafty, v němž výrobce mimo jiné uvede množství bionafty, na nějž se osvědčení vztahuje, a to, zda se jedná o agrobionaftu nebo o bionaftu jinou než agrobionaftu. Pokud společnost, která vyrábí bionaftu, tuto bionaftu následně mísí s minerální naftou a žádá o daňový dobropis, předloží certifikát pro bionaftu spolu s dokumentací požadovanou pro podání žádosti o dobropis. Osoba, která získá certifikát pro bionaftu a následně tuto bionaftu prodá, aniž by z ní vytvořila směs, poskytne tento certifikát pro bionaftu kupujícímu spolu s tzv. „prohlášením distributora bionafty“. To znamená, že společnost, která směs vytváří a žádá o daňový dobropis, může certifikát pro bionaftu získat buď přímo od výrobce bionafty, nebo nepřímo od distributora bionafty. Tento certifikát je tedy převoditelný a zakládá pro držitele nárok na daňový dobropis ve výši 1 USD za každý galon bionafty, který subjekt nárokující slevu použil při výrobě jakékoli směsi bionafty.

(52) V průběhu období přezkumu nebyly k dispozici žádné nové informace, které by zpochybňovaly závěr z původního šetření, že veškerá bionafta je subvencovaná formou daňového dobropisu.

(53) Co se týče dobropisu za bionaftu, na rozdíl od předcházejícího šetření, kdy se převážně dával dobropis 1 USD za galon nemíšené (čisté) agrobionafty, nebo 0,50 USD za galon jiné nemíšené bionafty, může si nyní maloobchodník (nebo výrobce bionafty vystupující jako maloobchodník) nebo konečný uživatel nemíšené bionafty nárokovat nevratný dobropis k dani z příjmu ve výši 1 USD za galon nemíšené (čisté) agrobionafty nebo jiného druhu bionafty, stejně jako za naftu z biomasy. Nevratný dobropis je sleva z daně z příjmu právnických osob. Je nevratný, protože je-li dobropis pro daný podnik vyšší než jeho daňová povinnost, nemůže být přebytek podniku vyplacen přímo v hotovosti. Avšak podle informací poskytnutých orgány USA, dobropis k dani z příjmu právnických osob poskytnutý za jeden rok, může být uplatněn dva roky zpětně nebo přenášen do budoucnosti po dobu až dvaceti let.

(54) Orgány USA uznaly, že někteří výrobci bionafty, kteří vystupovali coby maloobchodníci nebo uživatelé, museli mít výhodu z tohoto dobropisu v průběhu období přezkumného šetření, ale nedokázaly přesně vyčíslit, kolik činily tyto výhody obdržené během období přezkumného šetření.

3.2.1.4. Závěr

(55) Dobropis za směsi bionafty, jakož i dobropis za bionaftu, je třeba považovat za daňovou pobídku, ať už je poskytován ve formě hotovostní platby (to je možné jen za směsi bionafty) nebo formou zápočtu daňových závazků (to je použitelné na oba daňové dobropisy).

(56) Komise se domnívá, že tyto programy jsou subvencemi ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) body i) a ii) základního nařízení, neboť je v jejich rámci poskytován finanční příspěvek od vlády Spojených států amerických ve formě přímých grantů (platby v hotovosti, možné jen u slevy za směsi bionafty) a prominutí jinak splatného příjmu (zápočet daně) (použitelné u obou daňových dobropisů). Tyto pobídky představují výhodu pro společnosti, které je získají.

(57) Tyto programy mohou využívat pouze společnosti, které působí v odvětví bionafty, a jsou proto považovány za specifické ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, a tudíž za napadnutelné.

(58) A na závěr, jelikož program dobropisů za směsi bionafty poskytuje subvenci ve výši 1 USD za galon všech druhů bionafty, Komise se domnívá, že tento program poskytoval vyvážejícím výrobcům bionafty z USA velké subvence a zůstal tak s velkou převahou nejdůležitějším programem během období přezkumného šetření.

3.2.2. *Dobropis k dani z příjmu pro malé výrobce agrobionafty*

3.2.2.1. Právní základ

(59) Hlava 26 oddíl 40 A U.S.C. rovněž stanoví poskytování dobropisu k dani z příjmu pro malé výrobce agrobionafty.

3.2.2.2. Způsobilost

(60) K tomuto programu mají přístup pouze malí výrobci čisté agrobionafty. Žádný subjekt, který bionaftu mísí nebo prodává, avšak nevyrábí ji, nemá na tento dobropis nárok. Malý výrobce je jakákoli osoba, jejíž výrobní kapacita nepřevyšuje 60 milionů galonů agrobionafty za rok. Malý výrobce agrobionafty může žádat o nevratný dobropis k dani z příjmu právnických osob ve výši 0,10 USD za galon vyrobené agrobionafty. Výrobce může uplatnit nárok nejvýše na 15 milionů galonů za daňové období. Aby mohl výrobce o dobropis požádat, musí být příslušná agrobionafta použita jako palivo, prodávána pro použití jako palivo, nebo použita k výrobě směsi bionafty a nafty, která je použita jako palivo nebo prodána pro použití jako palivo. Malí výrobci agrobionafty tedy mohou kombinovat tento program s programem dobropisu za směsi bionafty a dostat tak celkem 1,10 USD za galon. Naproti tomu velcí výrobci agrobionafty jsou způsobilí pouze k dobropisům za směsi bionafty.

3.2.2.3. Provádění v praxi

(61) Žádosti o nevratný dobropis k dani z příjmu právnických osob se podávají jedenkrát ročně s daňovým přiznáním. Dobropis za každý galon bionafty vyrobené žadatelem během příslušného daňového období, až do maximální výše 15 milionů galonů, je započten vůči daňové povinnosti žadatele vyplývající z daně z příjmu právnických osob. Je-li daňová povinnost žadatele nižší, než je výše požadovaného dobropisu, může být přebytek převeden do následujících daňových období.

3.2.2.4. Závěr

(62) Komise se domnívá, že tento program je subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bod ii) základního nařízení, neboť je v jeho rámci poskytován finanční příspěvek od vlády Spojených států amerických ve formě prominutí jinak splatného příjmu. Tato pobídka představuje výhodu pro společnosti, které ji získají.

(63) Tento program mohou využívat pouze společnosti, které vyrábějí bionaftu, a je proto považován za specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, a tudíž napadnutelný.

3.2.3. *Bioenergetický program pro vyspělá biopaliva (BPMB)*

3.2.3.1. Právní základ

(64) Bioenergetický program pro vyspělá biopaliva (BPMB) Ministerstva zemědělství USA („MZ USA)“ se řídí hlavou IX, oddíl 9005 zákona o bezpečném zemědělství a investicích do venkova z roku 2002 („zákon o zemědělství, 2002“). Program měl skončit v roce 2012, ale v roce 2013 a následně i v roce 2014 byl prodloužen. Zákon o zemědělství z roku 2014 prodloužil tento program o dalších 5 let, do konce roku 2018.

3.2.3.2. Způsobilost

(65) Tento program poskytuje přímé granty výrobcům vyspělých biopaliv, která jsou obecně definována jako „palivo vyrobené z biomasy, jež není kukuřičným škrobem“. Definice zahrnuje motorovou naftu vyrobenou z biomasy ([12]). Ne více než pět procent prostředků z programu lze přidělovat způsobilým výrobcům s kapacitou rafinace nad 150 000 000 galonů vyspělých biopaliv za rok. Směsi nejsou pro tento program způsobilé.

3.2.3.3. Provádění v praxi

(66) Po podání přihlášky do programu dostávají účastníci přímé platby od vlády. Výrobci jsou povinni nejprve se registrovat u orgánu a podepsat smlouvu. Aby získali platbu za výrobu vyspělých biopaliv v daném čtvrtletí, musí výrobci podat žádosti o platby za každé čtvrtletí rozpočtového roku. Platby se uskutečňují jak za skutečnou výrobu, tak za přírůstkovou výrobu. Čtvrtletně se vypočítávají platby za skutečně vyrobené množství vyspělého biopaliva v každém čtvrtletí.

(67) Platby za přírůstkovou výrobu se provádějí za množství způsobilého vyspělého biopaliva vyrobeného v rozpočtovém roce, které přesáhlo množství vyrobené v předchozím rozpočtovém roce (od roku 2009).

(68) Finanční prostředky se dělí mezi všechny přihlášené výrobce na základě hodnoty Btu ([13]) produkce. Finanční prostředky jsou rozdělovány rovnoměrně mezi všechny výrobce v závislosti na hodnotě Btu (britské tepelné jednotky).

3.2.3.4. Závěr

(69) Komise se domnívá, že tento program je subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení, neboť je v jeho rámci poskytován finanční příspěvek od vlády Spojených států amerických ve formě přímých grantů. Tato pobídka představuje výhodu pro společnosti, které ji získají.

(70) Tento program mohou využívat pouze společnosti, které vyrábějí bionaftu, a je proto považován za specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení, a tudíž napadnutelný.

3.2.4. *Program dobropisů za výrobu celulózového biopaliva*

3.2.4.1. Právní základ

(71) Program existuje od 1. ledna 2009, kdy byl zaveden zákonem o potravinách, zachování a energii z roku 2008. Program byl po 1. lednu 2011 prodloužen, stejně tak jako ostatní tři programy (viz podrobnosti v bodě 3.4.1 níže). Zákonem ze dne 19. prosince 2014 byl program zpětně obnoven na celý rok 2014 ([14]), avšak společnosti si mohou přenášet daňové dobropisy získané z programu až 20 let.

([12]) Oddíl 428.102 „Definice“ prováděcích předpisů zní: „Palivo, které je ekvivalentem motorové nafty získané z obnovitelné biomasy včetně rostlinného oleje a živočišného tuku.“ „Biopalivo získané z odpadového materiálu, včetně zbytků zemědělských plodin, jiného rostlinného odpadového materiálu, živočišného odpadu, potravinového odpadu a zahradního odpadu“ by se také dalo potenciálně využít k výrobě bionafty.

([13]) Britská tepelná jednota (BTU nebo Btu) je jednotka energie rovnající se přibližně 1 055 joulům.

([14]) Zákonem o předcházení zvyšování daní z roku 2014, podepsaném prezidentem USA dne 19. prosince 2014. Prodloužení dobropisů pro výrobce biopaliv druhé generace.

3.2.4.2. Způsobilost

(72) Tento program poskytuje 1,01 USD ve formě nevratného dobropisu k dani z příjmu za galon biopaliva druhé generace použitého jako palivo nebo prodaného pro použití jako palivo. Způsobilí jsou výrobci, včetně výrobců biopaliv získaných z jakékoli lignocelulózové nebo hemicelulózové hmoty, která je k dispozici na obnovitelném nebo opakovaném základě, jakož i paliv na bázi mořských řas.

3.2.4.3. Provádění v praxi

(73) Americké orgány neposkytly podrobné údaje o výhodách poskytnutých během období přezkumného šetření. Tvrdily, že výhody za rok 2013 budou znát v říjnu 2015 a výhody za rok 2014 budou známé v roce 2016. Zdá se však, že tento program neposkytoval výhody výrobcům motorové nafty, která splňovala parametry paliva druhé generace. Je to dáno tím, že dosud se taková nafta podle všeho nevyráběla na komerčním základě a její množství vyráběné a prodávané na trhu má spíše okrajový význam.

3.2.4.4. Závěr

(74) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se Komise nedomnívá, že by v rámci tohoto programu byly výrobcům bionafty poskytovány během období přezkumného šetření výhody, a neanalyzovala jeho dopad na možné pokračování či obnovení subvencování.

3.3. **Subvencování dovozu během období přezkumného šetření – státní programy**

3.3.1. *Daňový dobropis státu Florida za investice do biopaliv*

3.3.1.1. Právní základ

(75) Právním základem tohoto programu, který provádí Ministerstvo zemědělství a spotřebitelských služeb státu Florida, je oddíl 220.192 Floridské sbírky zákonů.

3.3.1.2. Způsobilost

(76) Program daňových dobropisů za investice do technologií výroby energie z obnovitelných zdrojů poskytuje roční dobropisy k dani z příjmu pro všechny způsobilé subjekty, které si mohou odečíst investiční náklady, provozní náklady, náklady na údržbu a náklady na výzkum a vývoj vzniklé v období mezi 1. červencem 2012 a 30. červnem 2016 v souvislosti s investicemi do výroby, skladování a distribuce bionafty, ethanolu a jiných obnovitelných paliv ve státě Florida.

3.3.1.3. Provádění v praxi

(77) Žádosti o daňový dobropis musí být doručeny ministerstvu každý rok nejpozději 1. listopadu a jsou posuzovány na základě zásady „kdo dřív přijde, je dřív na řadě“. Žádosti musí obsahovat doklady o veškerých způsobilých nákladech. Žadatel musí rovněž předložit souhrnnou zprávu o tom, jak jsou využívány materiály v souvislosti s investicí do výroby, skladování a distribuce bionafty (B10 – B100), ethanolu (E10 – E100) nebo jiných obnovitelných paliv na Floridě. Spolu s vyplněnou žádostí musí žadatelé navíc předložit popis ekonomického dopadu projektu na Floridě.

(78) Program nabízí dobropis k roční dani z příjmu právnických osob ve výši 75 % (až do výše 1 milionu USD na poplatníka a celkem do výše 10 milionů USD ve zdaňovacím období státu) na veškeré investiční náklady, náklady na provoz a údržbu, náklady na výzkum a vývoj spojené s investicemi do výroby, skladování a distribuce, mimo jiné biopaliv a jiných obnovitelných paliv v rámci státu. Dobropis činí až 1 milion USD pro jednoho poplatníka a nevyužitou částku lze přenést a použít v zdaňovacích obdobích od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2018, kdy možnost přenášení dobropisů skončí a nelze je dále využívat.

3.3.1.4. Závěr

(79) Komise se domnívá, že tento program je subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, neboť v jeho rámci poskytuje stát Florida finanční příspěvek ve formě prominutí jinak splatného příjmu. Tato pobídka představuje výhodu pro společnosti, které ji získají.

(80) Tento program mohou využívat pouze společnosti, které vyrábějí bionaftu, a jiné druhy paliva jsou proto považovány ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení za specifické, a tudíž napadnutelné.

3.3.2. *Refundace daně pro výrobce bionafty ve státě Iowa*

3.3.2.1. Právní základ

(81) Právním základem tohoto programu, který provádí Ministerstvo financí státu Iowa, je sbírka zákonů státu Iowa, oddíl 423.4 (9).

3.3.2.2. Způsobilost

(82) Výrobce musí být výrobcem bionafty registrovaným u Úřadu USA na ochranu životního prostředí podle 40 C.F.R. §79.4. Bionafta musí být palivovou směsí bionafty v souladu se sb. zák. státu Iowa, oddíl 214 A.2. Bionafta musí být vyrobena ve státě Iowa.

3.3.2.3. Provádění v praxi

(83) Způsobilí výrobci bionafty musí podat žádost o refundaci (vrácení daně) s uvedením údajů o počtu galonů bionafty vyrobených během daného čtvrtletí. Ministerstvo financí posuzuje žádost o refundaci, a pokud ji schválí, vydá výrobci bionafty refundační šek.

(84) Žádosti o refundaci se podávají v dubnu, červenci, říjnu a lednu každého roku a refundační šeky se vystavují v květnu, srpnu, listopadu a únoru každého roku.

(85) Program poskytuje refundaci ve výši 3 centů za galon bionafty vyrobené ve státě Iowa (3 centy v roce 2012, 2,5 centu v roce 2013 a 2 centy v období 2014–2017). Refundace je omezena na prvních 25 milionů galonů vyrobených v každém zařízení.

3.3.2.4. Závěr

(86) Komise se domnívá, že tento program je subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, neboť v jeho rámci je poskytován finanční příspěvek od státu Iowa ve formě prominutí jinak splatného příjmu. Tato pobídka představuje výhodu pro společnosti, které ji získají.

(87) Tento program mohou využívat pouze společnosti, které vyrábějí bionaftu, a jiné druhy paliva jsou proto považovány ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení za specifické, a tudíž napadnutelné.

3.3.3. *Pobídka státu Kansas pro kvalifikované výrobce bionafty*

3.3.3.1. Právní základ

(88) Právním základem tohoto programu, který provádí Ministerstvo financí státu Kansas, je komentovaná sbírka zákonů státu Kansas (K.S.A.) par. 79-34,155 K.S.A. par. 79-34,159 a správní předpisy státu Kansas (K.A.R.) par. 92-27-1 K.A.R. par. 92-27-5. Program přestane platit dne 1. července 2016.

3.3.3.2. Způsobilost

(89) Z Pobídkového fondu státu Kansas pro kvalifikované výrobce paliva na bázi bionafty se poskytují výrobcům bionafty se sídlem ve státě Kansas přímé granty ve výši 30 centů za galon. Pobídkové platby jsou podmíněny objemem dostupných prostředků a jsou rozdělovány poměrným způsobem, pokud je to požadováno.

(90) Tento program byl v posledních letech podfinancován a v této fázi se neplánuje jeho financování až do 1. července 2015. Do programu nebyly přiděleny prostředky ani po 1. červenci 2014. Program však skutečně poskytoval výhody několika výrobcům v USA během období přezkumného šetření. Kromě toho nelze vyloučit, že část nebo celková výše finančních prostředků podle zákonných předpisů (875 000 USD za čtvrtletí) mohla být do programu přidělena po 1. červenci 2015.

3.3.3.3. Závěr

(91) Komise se domnívá, že tento program je subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) základního nařízení, neboť v jeho rámci je poskytován finanční příspěvek od státu Kansas ve formě přímého grantu. Tato pobídka představuje výhodu pro společnosti, které ji získají.

(92) Tento program mohou využívat pouze společnosti, které vyrábějí bionaftu, a jiné druhy paliva jsou proto považovány ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení za specifické, a tudíž napadnutelné.

3.3.4. *Daňový dobropis státu Kentucky za výrobu bionafty*

3.3.4.1. Právní základ

(93) Právním základem tohoto programu, který provádí Ministerstvo financí státu Kentucky, je novelizovaná sbírka zákonů státu Kentucky 154.27 a správní předpisy státu Kentucky 307 KAR 1:040.

3.3.4.2. Způsobilost

(94) Nárok na daňový dobropis mají subjekty, které se zabývají výrobou bionafty, míšením bionafty a výrobou obnovitelné bionafty, které se fyzicky nacházejí v Kentucky.

3.3.4.3. Provádění v praxi

(95) Způsobilý žadatel musí podat žádost Ministerstvu financí nejpozději 15. ledna předchozího kalendářního roku. Žadatel musí doložit, že vyrobená bionafta splňuje určité požadavky specifikace.

(96) Žadatel o daňový dobropis musí ke svému daňovému přiznání, pro které žádá o daňový dobropis, připojit certifikát daňového dobropisu vydaný ministerstvem.

(97) Daňový dobropis činí jeden dolar (1 USD) za galon bionafty vyrobené výrobcem bionafty, jeden dolar (1 USD) za galon bionafty použité při míšení bionafty subjektem, který se zabývá mícháním bionafty, a jeden dolar (1 USD) za galon obnovitelné bionafty (tj. motorové nafty z biomasy) vyrobené výrobcem obnovitelné motorové nafty, pokud celková výše všech schválených dobropisů pro subjekty, které se zabývají výrobou bionafty, míšením bionafty a výrobou obnovitelné motorové nafty, nepřevyšuje roční limit daňových dobropisů za bionaftu a obnovitelnou motorovou naftu.

(98) Podle KRS 141.422 (1) (c) činil celkový roční limit pro bionaftu a obnovitelný daňový dobropis za motorovou naftu na roky 2013 a 2014 10 milionů USD.

(99) Pokud celkový objem schválených dobropisů pro všechny subjekty, které se zabývají výrobou bionafty, míšením bionafty a výrobou obnovitelné motorové nafty, převyšuje limit daňových dobropisů, ministerstvo určí výši dobropisu pro každý subjekt, který se zabývá výrobou bionafty, míšením bionafty a výrobou obnovitelné motorové nafty, tak, že vynásobí horní limit ročního daňového dobropisu za bionaftu a naftu z obnovitelných zdrojů zlomkem, v jehož čitateli je částka schválených dobropisů pro subjekty, které se zabývají výrobou bionafty, míšením bionafty a výrobou obnovitelné motorové nafty, a ve jmenovateli je celkový objem schválených dobropisů pro všechny subjekty, které se zabývají výrobou bionafty, míšením bionafty a výrobou obnovitelné motorové nafty.

3.3.4.4. Závěr

(100) Komise se domnívá, že tento program je subvencí ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení, neboť v jeho rámci je poskytován finanční příspěvek od státu Kentucky ve formě prominutí jinak splatného příjmu. Tato pobídka představuje výhodu pro společnosti, které ji získají.

(101) Tento program mohou využívat pouze společnosti, které vyrábějí bionaftu, a jiné druhy paliva jsou proto považovány ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního nařízení za specifické, a tudíž napadnutelné.

3.4. **Pravděpodobnost pokračování či obnovení subvencování**

(102) Hlavním programem, stejně jako při původním šetření, byl program dobropisů za směsi bionafty. Tento program byl v platnosti během období přezkumného šetření, ale jeho platnost uplynula dne 31. prosince 2014. Dále je analyzován vývoj legislativy a pravděpodobnost jejího opětovného zavedení spolu s dobropisem za bionaftu a dobropisem k dani z příjmu malých výrobců agrobionafty.

3.4.1. *Končící platnost a prodloužení tří federálních programů*

(103) Tři federální programy (dobropis za směsi bionafty, dobropis za bionaftu a dobropis pro malé výrobce agrobionafty) se staly součástí právního řádu po přijetí zákona American Jobs Creation Act v roce 2004 ([15]), který vstoupil v platnost dne 1. ledna 2005. Jejich platnost skončí dne 31. prosince 2008. Od té doby měly už skončit, ale byly čtyřikrát prodlouženy:

i) První prodloužení bylo do 31. prosince 2009 a bylo uzákoněno zákonem č. 110-343 podepsaným dne 3. října 2008 („zákon o mimořádné hospodářské stabilizaci z roku 2008: Oddíl B – zákon o rozšířeních a zlepšeních v oblasti energetiky z roku 2008“);

ii) Druhé prodloužení bylo do 31. prosince 2011 a bylo uzákoněno zákonem č. 111-312 podepsaným dne 17. prosince 2010 („zákon o daňové úlevě za pojištění proti nezaměstnanosti a o tvorbě pracovních míst z roku 2010“);

iii) Třetí prodloužení bylo do 31. prosince 2013 (také se zpětnou platností na rok 2012) a bylo uzákoněno zákonem č. 112-240 podepsaným dne 2. ledna 2013 („zákon o daňové úlevě pro americké daňové poplatníky z roku 2012)“:

iv) Čtvrté a zatím poslední prodloužení bylo do 31. prosince 2014 a bylo uzákoněno zákonem o předcházení zvyšování daní z roku 2014, podepsaného prezidentem USA dne 19. prosince 2014.

([15]) Prodlouženo zákonem o energetické politice z roku 2005, §1344 (P.L. 109-58) a ve znění zákona o rozšířeních a zlepšeních v oblasti energetiky z roku 2008 (P.L. 110-343, Division B) §202-203.

(104) V důsledku toho byly tři federální programy po celou dobu své existence nejen neustále obnovovány, ale již dvakrát (v roce 2013 a 2014) byly obnoveny se zpětnou účinností 11 měsíců poté, co přestaly platit. Tyto tři federální programy tedy byly americkým výrobcům bionafty neustále k dispozici od jejich zavedení v roce 2005 do konce roku 2014 díky prostému prodlužování programů nebo jejich prodlužování se zpětným účinkem.

(105) Prostředky na rok 2014 budou vyplaceny příjemcům až v druhé polovině roku 2015 ([16]), jelikož lhůta pro podání žádosti o účast v programu zavedeném se zpětnou účinností byla prodloužena do 8. srpna 2015.

3.4.2. *Pravděpodobnost obnovení subvencování tři federálních programů*

(106) Komise se domnívá, že je velmi pravděpodobné, že tři federální programy budou v blízké budoucnosti obnoveny také se zpětnou působností od 31. prosince 2014, a to z následujících důvodů:

(107) Zaprvé, z posledních čtyř prodloužení popsaných v bodě 3.4.1 vyplývá zavedený model obnovování fungujících programů.

(108) Po poskytnutí konečných informací přišla NBB s tvrzením, že prý model obnovování fungujících programů neexistuje, protože ve dvou posledně zákonem obnovených programech šlo o obnovení do minulosti, nikoli do budoucnosti. Na tomto základě NBB uvedla, že pokud existuje model, který by se dal opakovat v roce 2015, bylo by to obnovení na rok rok 2015, ale nikoliv na rok 2016. Údajně by nebylo možné předvídat s dostatečnou mírou pravděpodobnosti, že bionafta vyráběná v USA by využívala dobropisy za směsi bionafty prodané v roce 2016.

(109) Tvrzení NBB je věcně nesprávné, a musí být tedy zamítnuto. Pouze poslední obnovení režimu se týkalo výlučně minulosti (na rok 2014), zatímco všechna předchozí obnovení zahrnovaly také budoucí období. Například obnovení programu ze dne 2. ledna 2013 mělo zpětnou účinnost na rok 2012 a také na celý rok 2013. Podobně také prodloužení v letech 2008 a 2010 se týkala roku 2009, respektive roku 2011. Existuje tedy nejen model retroaktivního obnovování programů, ale také všechna minulá obnovení, s výjimkou toho jednoho z roku roku 2014, se týkala fungování programu v budoucnosti. V každém případě je irelevantní, zda by se další obnovení programu podpory týkalo pouze roku 2015 nebo také roku 2016. Dosavadním výsledkem předchozích obnovování je pokračování v subvencování a nic nenasvědčuje tomu, že by se tento trend zastavil. Je proto pravděpodobné, rok 2016 (a několik následujících let) bude zpětně pokryt budoucími obnoveními programů podpory, vzhledem k těmto skutečnostem:

i) zavedený model obnovování programů;

ii) skutečnost, která je konstatována v 116. až 120. bodě odůvodnění níže, že nedošlo ke změně ceny bionafty na domácím trhu v USA poté, co předchozí programy pozbyly platnosti;

iii) zachování a nezrušení financování programů v minulosti; a

iv) skutečnost, že i kdyby měly být programy zrušeny, musely by být utlumovány postupně.

(110) NBB rovněž předložila řadu argumentů na podporu tvrzení, podle něhož obnovení tří federálních programů je pouhou možností, nikoli však pravděpodobností. Zaprvé citovala prohlášení Mezinárodní rady pro čistou dopravu (International Council on Clean Transportation – ICCT), kde se údajně uvádí, že neexistují žádné důkazy o tom, že bionafta ještě stále potřebuje daňový dobropis.

([16]) Příslušný orgán (Internal Revenue Service – Finanční úřad) musí zaplatit do 60 dnů po obdržení žádosti (nejpozději 8. srpna 2015), jinak musí platit odškodnění.

(111) Zadruhé, NBB poukázala na to, že Kongresem neprošla nedávná reforma daňových pobídek bionafty z roku 2014 (také známá jako předloha zákona 2021), kde se navrhovalo prodloužit daňové dobropisy za bionaftu k dani z příjmu a ke spotřební dani až do 31. prosince 2017. NBB uvedla, že se neočekává, že Sněmovna reprezentantů schválí v roce 2015 právní předpis, který prodlouží existenci dobropisu za bionaftu (směsi).

(112) První tvrzení se týká prohlášení ICCT ze dne 31. července 2014. Orgány USA se však tímto doporučením neřídily a koncem téhož roku program prodloužily. Prohlášení ICCT v souvislosti s posuzováním pravděpodobnosti budoucího obnovování programů by se tedy neměla přisuzovat velká váha.

(113) Pokud jde o druhé tvrzení, návrh zákona S. 2021 ([17]) nepřijal Kongres (volební období 2013–2014) a Sněmovna reprezentantů neschválila prodloužení daňových pobídek. Dne 21. května 2015 však byl Kongresu předložen nový návrh zákona, kde se navrhuje se prodloužit tři programy subvencování na období mezi 31. prosincem 2014 a 31. prosincem 2016 ([18]). Je proto věcně nesprávné tvrzení, že v současné době se legislativním systému USA neprojednává žádný legislativní návrh. I kdyby tento nový právní předpis nebyl přijat, zkušenosti ukázaly, že podle legislativního systému USA je možné navrhnout a schválit zákon za pouhých 18 dní. Podle informací od vlády USA byl zákon o předcházení zvyšování daní z roku 2014 poprvé předložen do Sněmovny reprezentantů USA teprve dne 1. prosince 2014 a posledním úkonem v rámci legislativního procesu byl podpis prezidenta Obamy o pouhých 18 dní později, tj. 19. prosince 2014. Vzhledem ke skutečnosti, že podle právního systému USA lze prodloužení uplatňovat se zpětnou účinností, například obnovení z roku 2013 se týkalo retroaktivně také roku 2012, může k přijetí nového prodloužení dojít i po roce 2015.

(114) Po poskytnutí konečných informací NBB rovněž tvrdila, že Komise ve svém hodnocení (viz 107 bod odůvodnění výše) prý nesplňuje právní požadavky čl. 18 odst. 1 základního nařízení, který podle jejího názoru od Komise vyžaduje, aby prokázala, že pozbytí platnosti vyrovnávacích cel povede k obnovení subvencování.

(115) Ustanovení čl. 18 odst. 1 základního nařízení vyžaduje prokázání pravděpodobnosti obnovení subvencování, což nutně znamená, že subvencovaný dovoz do EU by se obnovil, kdyby opatření neexistovala. Jak je podrobně rozebráno níže v oddíle 3.5, Komise zjistila, že je pravděpodobné, že vyvážející výrobci bionafty v USA budou pokračovat ve vývozu bionafty na trh Unie za subvencované ceny a ve velkých objemech, pokud by opatření pozbyla platnosti.

(116) Zadruhé, nebyla pozorována žádná změna ceny bionafty na domácím trhu v USA, která by mohla souviset se skončením programů v minulosti nebo v současnosti po 1. lednu 2015. Podle údajů od NBB ([19]), domácí ceny bionafty během finanční krize v roce 2008 klesly, ve druhém a třetím čtvrtletí roku 2010 stouply a následně zůstaly poměrně stabilní až do konce roku 2013. V první polovině roku 2014 klesly ceny přibližně o 30 %, zatímco se podle očekávání měly zvýšit, jestliže výrobci předpokládali, že programy nebudou obnoveny. Svědčí to o tom, že výrobci bionafty, stejně jako ostatní hospodářské subjekty na trhu, měli velká očekávání, že programy budou v budoucnosti obnoveny se zpětnou působností vzhledem k:

i) významu subvencí ve srovnání s prodejní cenou bionafty; a

ii) tomu, že v původním šetření bylo zjištěno, že někteří výrobci bionafty zahrnuli do svých cen pro kupující přímo dobropis 1 USD za galon ([20]).

(117) Po poskytnutí konečných informací NBB uvedla, že ceny bionafty kolísají podle cen minerální nafty a cen vstupních produktů. NBB tedy tvrdila, že z vývoje cen bionafty nelze dedukovat pravděpodobnost obnovení subvencování, pokud se nezohlední dopad cen vstupních surovin a dopad cen minerální nafty.

([17]) https://www.congress.gov/bill/113th-congress/senate-bill/2021/text.
([18]) HR 2517 zákon z roku 2015 „Posilování amerických pracovních příležitostí" navržený Mikem Kellym. Dostupný na adrese https://www.congress.gov/bill/114th-congress/house-bill/2517/text?q={%22search%22%3A[%22\%22hr2517\%22%22]}#toc-H48B28727047A4954BB43B03E81976580, přístupný dne 8. července 2015.
([19]) Podání NBB ze dne 29. září 2014.
([20]) Viz 55. bod odůvodnění v nařízení (ES) č. 194/2009.

(118) Bez ohledu na dopad cen minerální nafty a cen vstupních surovin na kolísání cen bionafty, Komise konstatuje, že subvence pro výrobce bionafty za každý galon vyrobené bionafty musely výrazně snížit výrobní náklady. Projevuje se to také při konečném stanovení ceny bionafty. Vzhledem k tomu, že nedošlo k žádné spolupráci ze strany společností USA, není možné určit přesný účinek subvence na výrobní náklady. Komise však odhaduje, že jeden dolar (1 USD) za každý galon vyrobené bionafty představoval přibližně jednu třetinu konečné ceny bionafty na domácím trhu v USA během období přezkumného šetření. Proto opakuje svá zjištění, že v minulosti se dalo očekávat, že ceny bionafty budou růst, pokud výrobci předpokládali, že programy obnoveny nebudou. Zadruhé, nebyla pozorována žádná změna ceny bionafty na domácím trhu v USA, která by mohla souviset se skončením programů v minulosti nebo v současnosti po 1. lednu 2015.

(119) Zatřetí, odvětví bionafty v USA nejenže mohlo průběžně využívat subvence ze tří federálních programů, ale finanční prostředky také nebyly nikdy zrušeny ani na určité časové období. Program nebyl nikdy podfinancován a ani okruh příjemců či poskytovaných výhod nebyl nikdy redukován. Naopak, v roce 2008 ([21]) byl dobropis ve výši 1 USD za galon rozšířen na všechny výrobce bionafty, a nikoli pouze na výrobce agrobionafty. Finanční prostředky poskytnuté v roce 2013 se více než zdvojnásobily ve srovnání s rokem 2012, zatímco v první polovině roku 2014 byly vyšší než celkové financování v roce 2013 ([22]).

Prostředky v milionech USD	2011	2012	2013	1.6.2013–31.12.2013	2014 (do 30. června 2014)
Dobropisy ke spotřební dani za palivové směsi na bázi bionafty	760,7	847,0	1 603,2	1 427,8	1 830,2

(120) Začtvrté, vzhledem k významu programů pro odvětví bionafty v USA a očekávání všech tržních subjektů, že tyto programy budou existovat i nadále, i kdyby se USA v budoucnosti rozhodly tyto programy zrušit, nemohly by tak učinit pouhým uplynutím jejich platnosti. Místo toho by se objem dostupných finančních prostředků musel postupně snižovat, a to během několika let, nebo by se musel omezit počet způsobilých příjemců. V opačném případě by to mohlo způsobit vážnou újmu domácímu odvětví bionafty, což by vedlo k významným ztrátám pracovních míst (toto odvětví zaměstnává přibližně 60 000 osob ([23])), k závislosti na dovozu motorové nafty a k nesplnění cílů v oblasti ochrany životního prostředí, jichž chtěla vláda dosáhnout pomocí bionafty ([24]).

(121) Po poskytnutí konečných informací NBB uvedla, že skutečnost, že nebyly k dispozici dostatečné finanční prostředky v minulosti a že rozsah výhod pro příjemce subvencí nebyl v minulosti omezen, je irelevantní pro účely stanovení pravděpodobnosti obnovení subvenčního programu, jehož platnost již skončila. NBB dále tvrdila, že skutečnost, že v odvětví bionafty v USA je zaměstnáno přibližně 60 000 osob, automaticky neznamená, že programy subvencování musí být obnoveny nebo časem utlumovány. Skutečnost, že norma pro obnovitelná paliva (dále jen „RFS-2“) vyžaduje, aby se každým rokem v letech 2011 až 2021 použila nejméně 1 miliarda galonů nafty z biomasy, neznamená, že tohoto cíle nebude dosaženo, pokud subvenční programy nebudou obnoveny.

(122) Komise dospěla k závěru, že vzhledem k objemu finančních prostředků, které jsou poskytovány prostřednictvím tří federálních programů a vzhledem k očekávání všech hospodářských subjektů na trhu, že programy budou nadále fungovat, by bylo pro orgány USA velmi obtížné prostě nechat uplynout platnost programů.

([21]) Oddíl 202 písm. a) zákona o o zlepšeních a rozšířeních v oblasti energetiky z roku 2008. Oddíl 203 však novelizuje I.R.C. Oddíly 40 A a 6426, jež vylučují z dobropisů dováženou bionaftu a bionaftu prodávanou na vývoz s účinností od 15. května 2008. To však znamená snížení okruhu příjemců bez jakéhokoli skutečného účinku na domácím trhu v USA, neboť se netýká ani výroby ani dovozu bionafty spotřebovávané v USA.

([22]) Zdroj: odpověď vlády USA. Pozn.: uvedené údaje zahrnují pouze dobropisy ke spotřební dani, ale nezahrnují dobropisy k dani z příjmu a přímé granty, o nichž vláda USA informace neposkytla.

([23]) Podle NBB, „Biodiesel Basics What is biodiesel?“, http://www.biodiesel.org/what-is-biodiesel/biodiesel-basics, přístupné dne 24. března 2015.

([24]) Norma-2 pro obnovitelná paliva, kterou stanovil zákon o energetické politice z roku 2005 a následně zákon o energetické nezávislosti a bezpečnosti z roku 2007, vyžaduje, aby mezi roky 2011 a 2022 byla každoročně spotřebována nejméně 1 miliarda galonů nafty z biomasy. Rovněž požaduje, aby země spotřebovala nejméně 21 miliard galonů vyspělých biopaliv do roku 2022. Bionafta splňuje podmínky souladu v rámci obou kategorií. Zdroj: http://www.biodiesel.org/what-is-biodiesel/biodiesel-faq's, přístupné dne 30. března 2015.

Míra zaměstnanosti v tomto odvětví, environmentální a hospodářské cíle, které toto odvětví plní, jsou důležitými ukazateli toho, co by bylo v sázce, pokud by odvětví bionafty v USA bylo nuceno snižovat svou výrobu a kapacity v případě, že by se zastavily či omezily federální subvence. Podle tohoto scénáře by byl rovněž ohrožen environmentální cíl (obsažený v RFS-2), že do roku 2022 se použije nejméně 22 miliard galonů moderních biopaliv ([25]), mezi které patří také bionafta.

(123) Komise se proto domnívá, že programy dobropisů za směsi bionafty, za bionaftu a pro malé výrobce agrobionafty budou s velkou pravděpodobností obnoveny se zpětnou účinností a americkým výrobcům bionafty budou i v budoucnosti přinášet výhody. Jak se už stalo v minulosti, tři federální programy se budou pravděpodobně vztahovat se zpětnou platností na období po 31. prosinci 2014.

(124) NBB dále uvedla, že ačkoli čl. 18 odst. 1 základního nařízení odkazuje na pravděpodobnost obnovení subvencování, vyrovnávací cla nelze zachovat, pokud je subvenční program stažen v době vydání nálezů v rámci přezkumu před pozbytím platnosti, a vyrovnávací cla nelze provést, pokud neexistují subvence, proti nimž by působila, a tím bránila způsobování újmy. Opak by byl v rozporu s čl. 15 odst. 1 a článkem 17 základního nařízení, jakož i s článkem 19 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. NBB dále tvrdila, že ze soudržného výkladu těchto ustanovení vyplývá, že cla lze zachovat pouze tehdy, pokud je subvenční program jako takový stále v platnosti, ale výhody z tohoto programu nejsou poskytovány.

(125) Toto tvrzení je třeba zamítnout. Znění článku 18 základního nařízení nutně nevyžaduje, aby Komise stanovila, že subvencování skutečně existuje, aby mohla rozhodnout o prodloužení opatření. Článek 18 základního nařízení spíše předpokládá, že po dobu platnosti opatření nemůže dojít subvencování, a tudíž dává možnost konstatovat „pravděpodobnost obnovení subvencování". Článek 18 základního nařízení absolutně nepožaduje existenci platného subvenčního programu v okamžiku rozšíření opatření.

(126) Z kontextu navíc vyplývá, že čl. 15 odst. 1, třetí větu základního nařízení nelze použít na přezkumy před pozbytím platnosti. Článek 15 základního nařízení obecně stanoví podmínky pro uložení konečných opatření v případě šetření podle článku 10 (tj. nového šetření). Mnoho jeho ustanovení se nedá použít na přezkumná šetření před pozbytím platnosti zahájených podle článku 18 základního nařízení. Například čl. 15 odst. 1 pátý pododstavec stanoví, že *„výše vyrovnávacího cla nesmí být vyšší než zjištěná výše napadnutelných subvencí"*. Tento odstavec se zjevně nedá použít na přezkumy před pozbytím platnosti podle čl. 22 odst. 3 téhož nařízení, neboť když se vede přezkum před pozbytím platnosti, opatření mohou být jedině zrušena nebo zachována, a proto nelze určit výši vyrovnávacího cla.

(127) Podobné znění lze najít v článku 19 Dohody o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, která rovněž jednoznačně upravuje podmínky pro uložení konečných opatření v případě nových vyšetřování.

(128) Ze stejných důvodů, jaké jsou uvedeny v 125. až 127. bodě odůvodnění výše, je Komise toho názoru, že článek 17 základního nařízení se nevztahuje na přezkumná šetření zahájená podle článku 18 základního nařízení.

(129) A nakonec, smyslem článku 18 základního nařízení je provést výhledovou analýzu pravděpodobnosti přetrvávání nebo obnovení subvencování a újmy. Taková analýza předpokládá určitý stupeň pravděpodobnosti a odlišuje článek 18 základního nařízení od čl. 15 odst. 1 a článku 17 základního nařízení, mezi jejichž cíle patří zohlednění změny okolností, ke které již došlo.

(130) Na základě znění, souvislostí a cílů článku 18 proto Komise dospěla k závěru, že články 15 a 17 základního nařízení se nevztahují na přezkumy před pozbytím platnosti.

(131) Z důvodů uvedených výše Komise odmítá tvrzení NBB.

([25]) Viz poznámka pod čarou č. 21.

3.4.3. *Pravděpodobnost pokračování subvencování jinými programy*

(132) Během období přezkumného šetření byly v platnosti všechny výše analyzované programy, na jejichž základě byly poskytovány subvence.

(133) V současné době je stále v platnosti mnoho malých programů, například bioenergetický program pro vyspělá biopaliva a státní subvenční programy, a nic nenasvědčuje tomu, že by tyto programy měly v blízké budoucnosti skončit.

(134) S ohledem na platné programy se proto Komise domnívá, že pozbytí platnosti opatření by pravděpodobně vedlo k pokračování subvencování.

3.5. **Dopad subvencování na vývoz do EU**

(135) Komise rovněž zkoumala, zda by objem subvencovaného vývozu z USA do Unie byl významný, pokud by opatření pozbyla platnosti. Vzhledem k nedostatečné spolupráci ze strany výrobců zařazených do vzorku, o níž byla zmínka v 20. bodě odůvodnění, nebylo možné provést analýzu na základě ověřených údajů od výrobců v USA. Komise proto využila následující zdroje informací: údaje, které poskytli někteří výrobci bionafty v USA v zahajovací fázi řízení v odpovědi na dotazník za účelem výběru vzorků, Eurostat, žádost o přezkum před pozbytím platnosti, následná podání žadatele, Národní rada USA pro bionaftu (dále jen „NBB“), webové stránky Úřadu USA pro energetické informace (EIA) a Ministerstva energetiky USA a Komise USA pro mezinárodní obchod.

(136) Na základě údajů, které shromáždila EIA, kapacita výrobců bionafty v USA činila období přezkumného šetření 7 128 000 tun. Z informací, které členové NBB poskytli Agentuře pro ochranu životního prostředí (EPA), vyplývá, že tento objem se velmi blíží objemu, o němž informovala NBB, tedy 6 963 000 tun.

(137) Skutečná výroba bionafty v USA během období přezkumného šetření činila 4 450 000 tun (údaje EIA), což odpovídá míře využití kapacity 62,4 % a volné kapacitě ve výši 37,6 %, tedy 2 678 000 tun. Tato volná kapacita by mohla být pravděpodobně použita pro dodávky na trh Unie, pokud by opatření pozbyla platnosti. Výrobci v USA mohou totiž snadno zvýšit svou výrobu a vyvážet ji do EU a přitom těžit hospodářský prospěch ze zvýšení míry využití kapacity a snížení jednotkových výrobních nákladů. Uvolnění volné kapacity USA pro trh Unie by mělo významný dopad, neboť představuje téměř 22 % spotřeby Unie během období přezkumného šetření.

(138) V tomto ohledu NBB předložila řadu připomínek. NBB především poukázala na to, že skutečná výrobní kapacita USA je zřejmě nižší, než soudila Komise. Podle NBB řada závodů ve Spojených státech je sice registrována, ale ve skutečnosti je neaktivní, a tedy skutečná výrobní kapacita činí 5 409 000 tun. NBB rovněž vykázala vyšší výrobu bionafty během období přezkumného šetření na úrovni 5 084 000 tun. V důsledku toho NBB tvrdila, že využití kapacity činí přibližně 94 % a že volná kapacita, která by byla využita pro vývoz do EU, pokud by opatření byla zrušena, je malá.

(139) Toto tvrzení však nelze přijmout. Údaje od NBB nelze sladit s oficiálně dostupnými údaji. Výrobci bionafty v USA jsou vázáni povinností předkládat měsíčně EIA formulář (EIA-22M Měsíční přehled o výrobě bionafty), v němž uvedou, mimo jiné, údaje o roční výrobě, výrobní kapacitě a o svém provozním statusu, např. aktivní, dočasně neaktivní nebo trvale zastavený provoz. Od ledna 2013 registrovaná kapacita v jednotlivých měsících mírně kolísala, ale spíš byla celkově stabilní.

(140) Výrobci bionafty v USA jsou mimoto povinni hlásit každoročně EPA, kromě jiných informací, jaký typ nebo typy obnovitelných paliv hodlají vyrábět nebo dovézt, a údaje o stávající a plánované výrobní kapacitě.

(141) Registrovaná kapacita, kterou nahlásili výrobci bionafty v USA, se tedy pravidelně aktualizuje, a proto je považována za přesný zdroj. I kdyby byla registrovaná kapacita v současnosti nevyužitá či nečinná, musí se zohlednit při výpočtu volné kapacity, která je k dispozici pro zvýšení výroby a vývozu.

(142) Kromě toho z čísel o výrobní kapacitě, která poskytla NBB, již byly vyňaty natrvalo uzavřené kapacity, jak ostatně uznala ve svém podání. Výrobní zařízení, která nejsou trvale uzavřena, mohou ze své podstaty začít znovu vyrábět, pokud se v budoucnu změní tržní podmínky (např. otevření trhu Unie). Zkouška „pravděpodobného obnovení" v rámci přezkumu před pozbytím platnosti vyžaduje předvídavý přístup k tomu, co by se mohlo v budoucnosti stát, pokud by opatření pozbyla platnosti, nikoli pouze hodnocení situace během období přezkumného šetření.

(143) Po poskytnutí konečných informací NBB tvrdila, že výrobní kapacita by neměla brát v úvahu nečinnou kapacitu, i kdyby tato kapacita nebyla oznámena orgánům USA jako zrušená nebo trvale uzavřená kapacita.

(144) Podle pokynů EIA, které citovala NBB, *„roční výrobní kapacita [je] množství bionafty, které může zařízení vyrobit v kalendářním roce, za předpokladu běžných odstávek na údržbu. Zahrnuje kapacitu nečinného zařízení, dokud není demontováno nebo opuštěno"* ([26]). Z výše uvedeného je zřejmé, že EIA bere v úvahu při posuzování celkové výrobní kapacity v USA všechna možná průmyslová zařízení, která mohou potenciálně působit znovu. Proto na rozdíl od toho, co tvrdí NBB, zařízení, která nebyla demontována ani trvale uzavřena, mohou začít znovu vyrábět, pokud se v budoucnosti změní podmínky. Nečinnou kapacitu je proto nutné považovat za součást celkové výrobní kapacity bionafty v USA.

(145) Komise proto soudí, že stávající registrovaná kapacita představuje přesný základ pro výpočet celkové výrobní kapacity a volné kapacity v USA, a odmítá tvrzení NBB.

(146) Zadruhé, NBB rovněž tvrdila, že odvětví bionafty v USA není určeno k vývozu, neboť většina zařízení pro výrobu bionafty v USA vyrobí méně než 15 000 000 galonů (55 000 tun) ročně. Údajně by nebylo ekonomicky proveditelné skladovat bionaftu vyrobenou za několik týdnů pro jedinou vývozní zásilku.

(147) Komise se domnívá, že toto tvrzení musí být zamítnuto. Odvětví bionafty v USA může vyvážet, a před uložením platných opatření výrobci z USA také vyváželi, značné množství bionafty na trh Unie, a to v objemu až 1 137 000 tun během období šetření v rámci původního šetření (od 1. dubna 2007 do 31. března 2008). Z toho vyplývá, že v USA jsou výrobci s dostatečnou výrobní kapacitu k tomu, aby mohli vyvážet. Kromě toho, výrobci v USA bez dostatečné individuální výrobní kapacity pro dodávky do Unie mohou nadále zásobovat domácí trh a obchodníci mohou spojit dohromady produkci několika závodů a vyvézt ji.

(148) Mimoto je trh Unie velmi přitažlivý, protože je největším světovým trhem a platí na něm významné unijní a vnitrostátní pobídky ke spotřebě bionafty. V neposlední řadě je třeba uvést, že úroveň cen v Unii, které jsou vyšší než na jiných třetích trzích, by mohla motivovat výrobce v USA k vývozu do Unie, místo na jiné třetí trhy.

(149) Komise proto dospěla k závěru, že s ohledem na pravděpodobné pokračování nebo obnovení subvencování spolu se značnou volnou kapacitu odvětví bionafty v USA a přitažlivostí trhu Unie je pravděpodobné, že pokud by opatření pozbyla platnosti, vyvážející výrobci bionafty obnoví vývoz bionafty na trh Unie ve velkém objemu a za subvencované ceny.

3.6. **Závěr**

(150) S ohledem na výše uvedené a v souladu s čl. 18 odst. 3 základního nařízení dospěla Komise k závěru, že pokud by platná opatření pozbyla platnosti, subvencování by pravděpodobně pokračovalo nebo by se obnovilo.

4. **ÚJMA**

4.1. **Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii**

(151) Obdobný výrobek vyrábělo v Unii v období šetření přibližně 200 výrobců. Tyto společnosti představují výrobní odvětví Unie ve smyslu čl. 9 odst. 1 základního nařízení.

([26]) http://www.eia.gov/survey/form/eia_22m/instructions.pdf, přístupné dne 7.7.2015.

(152) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena na téměř 11 600 000 tun. Tento číselný údaj Komise stanovila na základě veškerých dostupných informací týkajících se výrobního odvětví Unie, například informací uvedených v žádosti o přezkum před pozbytím platnosti a údajů od výrobců v Unii během šetření. Jak je uvedeno v 12. až 14. bodě odůvodnění výše, do vzorku bylo vybráno sedm výrobců v Unii, kteří představují téměř 30 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.

4.2. **Spotřeba v Unii**

(153) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě objemu celkové výroby minus vývoz plus dovoz ze třetích zemí. Objemy dovozu a vývozu byly získány z údajů Eurostatu.

(154) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka č. 1

Spotřeba v Unii

	2011	2012	2013	OPŠ
Celková spotřeba v Unii (v tunách)	11 130 119	11 856 626	11 382 324	12 324 479
Index	*100*	*107*	*102*	*111*

Zdroj: údaje od výrobního odvětví Unie, Eurostat

(155) Na základě výše uvedených skutečností se spotřeba bionafty v Unii v posuzovaném období zvýšila o 11 %.

4.3. **Dovoz dotčeného výrobku z USA**

4.3.1. *Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu*

(156) Podle údajů Eurostatu od uložení opatření v roce 2009 klesl dovoz bionafty z USA do Unie téměř na nulu. Dovoz z dotčené země do Unie a jeho podíl na trhu se vyvíjely takto:

Tabulka č. 2

Objem dovozu a podíl na trhu

	2011	2012	2013	OPŠ
USA (v tunách)	2 442	803	7	13
Index	*100*	*33*	*0*	*1*
Podíl na trhu	0	0	0	0

Zdroj: Eurostat

4.3.2. *Ceny a cenové podbízení*

4.3.2.1. Vnitrostátní ceny v USA

(157) Vzhledem k nedostatečné spolupráci amerických výrobců bionafty využila Komise v průběhu období přezkumného šetření ke stanovení domácí prodejní ceny bionafty v USA tři zdroje informací: i) odpovědi na dotazník rozeslaný v počáteční fázi za účelem výběru vzorku, které došly od mnoha výrobců bionafty v USA; ii) informace od NBB vycházející z informací, které shromáždil znalec trhu jménem „Jacobsen"; a iii) informace od žadatele vycházející z informací shromážděných organizací Oil Price Information Service.

(158) Údaje z těchto tří zdrojů obsahují ceny na různých obchodních úrovních a za různých podmínek Incoterm. Hodnoty jsou však velmi podobné. Průměrná hodnota z těchto tří zdrojů činí 1 196,93 USD za tunu. Při průměrném směnném kurzu EUR/USD během období přezkumného šetření (1 EUR = 1,356 USD) to odpovídá vnitrostátní prodejní ceně v USA ve výši 883 EUR za tunu ([27]).

4.3.2.2. Americké vývozní ceny a cenové podbízení

(159) Během období přezkumného šetření byl dovoz bionafty z USA do Unie zanedbatelný a nemohl smysluplně posloužit jako základ pro výpočet cenového podbízení.

(160) Proto byla provedena analýza mezi průměrnou cenou bionafty vyráběné a prodávané v Unii výrobním odvětvím Unie a průměrnou cenou bionafty vyvezené z USA do třetích zemí během období přezkumného šetření. Komise nahlédla do databáze Komise USA pro mezinárodní obchod a vytěžila z ní objemy a ceny vývozu bionafty pod kódem HTS 382600 v období přezkumného šetření. Objem vývozu do všech zemí (včetně EU) činil 567 018 tun. Průměrná cena za tunu během období přezkumného šetření činila 753,34 EUR.

Tabulka č. 3

Objem vývozu a vývozní ceny USA během období přezkumného šetření

Země určení	Objem vývozu (v tunách)	% vývozu do všech zemí	Průměrná cena (v USD za tunu)	Průměrná cena (v EUR za tunu)
Gibraltar celkem	76 266	13	753,19	555,45
Kanada celkem	247 959	44	1 167,33	860,86
Austrálie celkem	4 267	1	1 019,77	752,04
Malajsie celkem	103 773	18	891,44	657,41

(161) V průběhu období přezkumného šetření činila průměrná vývozní cena americké bionafty do všech míst určení 1 021,52 USD (753,34 EUR) za tunu FAS (vyplaceně k boku lodi). Za účelem výpočtu pravděpodobné a přiměřené vývozní ceny do Unie by bylo třeba připočítat k této ceně náklady na dopravu a pojištění, jakož i clo 6,5 % a náklady po dovozu. Podle údajů získaných v průběhu šetření by to představovalo přibližně 100 EUR za tunu. Z toho vyplývá, že podle odhadů by se vývozní ceny do Unie měly podbízet vůči cenám výrobního odvětví Unie, jelikož průměrná domácí cena bionafty prodávané výrobci v Unii během období přezkumného šetření činila 905 EUR/tunu (viz tabulka 8 níže).

(162) Národní rada USA pro bionaftu (dále jen „NBB“) prohlásila, že Komise nevysvětlila, proč při stanovení pravděpodobné vývozní ceny Unie použila průměrné ceny vývozu USA do třetích zemí namísto vyšší vývozní ceny do Kanady. Tvrdí rovněž, že Komise nevysvětlila, na jakém základě upravila vývozní cenu do Unie o 100 EUR a nezohlednila náklady po dovozu, jakož i údajné cenové rozdíly zapříčiněné odlišnými vstupními surovinami. V důsledku toho je prý analýza cenového podbízení chybná.

(163) Šetřením se prokázalo, jak je popsáno výše, že vývozní ceny USA se výrazně liší podle místa určení. Proto, aby bylo možné zjistit přiměřenou a pravděpodobnou vývozní cenu do Unie, Komise ji stanovila na základě průměru do všech vývozních destinací. Kdyby se prostě použila nejvyšší vývozní cena, jak požadovala NBB, nebyla by to vhodná metoda, stejně jako by nebylo vhodné použít nejnižší vývozní cenu.

([27]) V důsledku tiskové chyby byla v informačním dokumentu nesprávně uvedena cena 884 EUR.

(164) Pokud jde o úpravu o 100 EUR, základem pro výpočty Komise byly informace poskytnuté samotnou NBB. Konkrétněji, Komise použila výši cel a nákladů na dopravu podle NBB (přibližně 94 EUR) a zaokrouhlila to na 100 EUR, což zohledňuje také výši nákladů vynaložených po dovozu. Výše nákladů vynaložených po dovozu, jak požaduje NBB (2 % hodnoty CIF s dodáním na hranice, čili 16,69 EUR), byla zavržena, protože tato výše nebyla doložena.

(165) Co se týče údajného cenového rozdílu kvůli různým vstupním surovinám, Komise připomíná, že v rámci původního šetření byla přiznána úprava na základě srovnání ověřených údajů od amerických výrobců a výrobců v Unii. Jelikož výrobci v USA při stávajícím přezkumu před pozbytím platnosti vůbec nespolupracovali, Komise především nemohla stanovit, že úprava by měla být povolena. Zadruhé, i kdyby byla úprava povolena, Komise nemohla určit úroveň takové úpravy. Podmínky, které panovaly v době původního šetření, se změnily, a především není stejná skladba vstupních surovin používaných pro výrobu bionafty jak v EU, tak i v USA. NBB každopádně požadovala úpravu o 10 %, avšak tuto úroveň úpravy nijak nedoložila.

(166) Z výše uvedeného vyplývá, že tvrzení NBB o tom, že analýza cenového podbízení je nesprávná, musí být zamítnuto.

4.3.3. *Dovoz z dalších třetích zemí*

(167) Objem dovozu z dalších třetích zemí se v posuzovaném období vyvíjel takto

Tabulka č. 4

Dovoz ze třetích zemí

	2011	2012	2013	OPŠ
Malajsie (v tunách)	16 622	36 543	211 430	314 494
Indonésie (v tunách)	1 087 517	1 133 946	394 578	204 086
Argentina (v tunách)	1 422 142	1 475 824	425 239	153 607
Jiné (v tunách)	139 580	153 529	177 889	206 592
Celkem (v tunách)	2 665 861	2 799 842	1 209 136	878 779
Index	*100*	*105*	*45*	*33*
Podíl na trhu	24,0 %	23,6 %	10,6 %	7,1 %
Index	*100*	*99*	*44*	*30*
Průměrná cena (v EUR/t)	927	932	779	786
Index	*100*	*100*	*84*	*85*

Zdroj: Eurostat

(168) Objem dovozu bionafty ze třetích zemí kromě USA v průběhu posuzovaného období výrazně klesl, což se odrazilo na podobném poklesu podílu na trhu. Pokles objemu dovozu v roce 2013 se časově shoduje s uložením antidumpingových opatření na dovoz bionafty z Indonésie a Argentiny. V témže období se o 15 % snížila také průměrná cena. Cenový trend je podobný vývoji cen výrobního odvětví Unie na trhu Unie (tabulka 8) a lze jej přičíst především poklesu cen vstupních surovin. I když ceny jsou přibližně o 13 % nižší než průměrná cena v Unii, tržní podíl tohoto dovozu je nízký a nemá žádný významný dopad na výrobní odvětví Unie.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

4.4.1. *Obecné poznámky*

(169) V souladu s čl. 8 odst. 4 základního nařízení byly posouzeny všechny relevantní hospodářské ukazatele, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie v průběhu posuzovaného období.

(170) Pro účely stanovení újmy rozlišovala Komise mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise posoudila makroekonomické ukazatele na základě údajů o všech výrobcích v Unii a mikroekonomické ukazatele na základě ověřených údajů od výrobců v Unii zařazených do vzorku. Obě sady údajů byly shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.

(171) Makroekonomickými ukazateli jsou: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, velikost subvenčního rozpětí a překonání účinků dřívějšího subvencování.

(172) Mikroekonomickými ukazateli jsou: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, výnosnost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost navýšit kapitál.

4.4.2. *Makroekonomické ukazatele*

4.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

(173) Celková výroba, výrobní kapacita a využití kapacity v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka č. 5

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2011	2012	2013	OPŠ
Objem výroby (v tunách)	8 547 884	9 138 558	10 528 886	11 596 824
Index	*100*	*107*	*123*	*136*
Výrobní kapacita (v tunách)	16 072 000	16 190 288	16 997 288	16 746 869
Index	*100*	*101*	*106*	*104*
Využití kapacity	53 %	56 %	62 %	69 %
Index	*100*	*106*	*116*	*130*

Zdroj: údaje od EBB (žadatele)

(174) Zatímco výrobní kapacita zůstávala během posuzovaného období poměrně stabilní (+ 4 %), objem výroby se od roku 2012 do konce období přezkumného šetření značně zvýšil. Tento nárůst objemu výroby se částečně vysvětluje zvýšením spotřeby v Unii ve stejném období, ale také se časově shoduje s uložením antidumpingových opatření na dovoz bionafty z Indonésie a Argentiny, které mělo jednoznačně pozitivní dopad na objem výroby výrobního odvětví Unie.

(175) V důsledku stabilní výrobní kapacity a zvýšení objemu výroby se využití kapacity v posuzovaném období zvýšilo o 30 % a ke konci období přezkumného šetření činilo 69 %.

(176) NBB tvrdí, že nedůvěrné odpovědi na dotazník od některé společnosti, které tvoří vzorek, vykazují vysokou míru využití kapacity v rozmezí od 78 % až do 93 %. Nižší průměrná míra využití kapacity celého výrobního odvětví musí být tedy zapříčiněna strukturálními faktory spíše než dovozem. Za těchto okolností by se využití kapacity nemělo brát v potaz jako ukazatel, který svědčí o tom, že odvětví bionafty v Unii se stále ještě zotavuje z minulého subvencování.

(177) Toto tvrzení nemůže být přijato. Využití kapacity je pouze jedním z mnoha makroekonomických ukazatelů, který Komise posuzuje při analýze celkové situace výrobního odvětví Unie. Je normální, že některé společnosti zařazené do vzorku mohou mít vyšší míru využití, jelikož makroekonomické ukazatele jsou založeny na váženém průměru celého výrobního odvětví Unie. To, že někteří výrobci bionafty v Unii se zotavili rychleji nebo více než jiní, neznamená, zejména s ohledem na vysoce roztříštěné odvětví, že tento ukazatel je nadbytečný pro celkové posouzení situace výrobního odvětví Unie.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

(178) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na trhu se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka č. 6

Objem prodeje a podíl na trhu

	2011	2012	2013	OPŠ
Objem prodeje na trhu Unie (v tunách)	8 497 073	8 863 191	9 741 548	10 966 576
Index	*100*	*104*	*115*	*129*
Podíl na trhu	76 %	75 %	86 %	89 %
Index	*100*	*98*	*112*	*117*

Zdroj: údaje od EBB (žadatele)

(179) V souladu se zvýšením výroby během posuzovaného období významně vzrostl objem prodeje výrobního odvětví Unie. V důsledku toho se také zvýšil jeho podíl na trhu Unie z 76 % na začátku posuzovaného období na 89 % na konci období přezkumného šetření. Pozitivní vývoj objemu prodeje a podílu na trhu ukazuje, že stávající antidumpingová a antisubvenční opatření mají příznivý dopad pro výrobní odvětví Unie.

4.4.2.3. Růst

(180) Spotřeba v Unii se během posuzovaného období zvýšila o 11 %, zatímco jak objem výroby, tak objem prodeje vzrostl přibližně o 30 %. Rovněž využití kapacity se zvýšilo asi o 30 %, zatímco kapacita zůstala poměrně stabilní a rostla jen málo. Zároveň se během posuzovaného období zvýšila zaměstnanost (viz tabulka č. 7 níže), zatímco úroveň investic poklesla (tabulka č. 11). Celkově lze konstatovat, že výrobní odvětví Unie se nachází v období růstu.

4.4.2.4. Zaměstnanost a produktivita

(181) Zaměstnanost a produktivita se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka č. 7

Zaměstnanost a produktivita

	2011	2012	2013	OPŠ
Počet zaměstnanců	2 123	2 125	2 351	2 326
Index	*100*	*100*	*111*	*110*
Produktivita (tun/zaměstnanec)	4 021	4 301	4 479	4 986
Index	*100*	*107*	*111*	*124*

Zdroj: údaje od EBB (žadatele)

(182) Na začátku posuzovaného období se počet zaměstnanců v odvětví bionafty v Unii neměnil, ale poté od roku 2012 do konce období přezkumného šetření vzrostl o 10 %. Tento trend je plně v souladu s vývojem ostatních ukazatelů újmy, jako je objem výroby a prodeje, a svědčí o překonávání účinků minulého dumpingu a subvencování, kterým výrobní odvětví Unie v současné době prochází.

(183) Vzhledem k tomu, že nárůst zaměstnanosti je úměrně nižší než nárůst výroby bionafty, produktivita na jednoho zaměstnance se v posuzovaném období zlepšila téměř o 25 %, což svědčí o tom, že výrobní odvětví Unie se stává stále efektivnějším.

4.4.2.5. Velikost subvenčního rozpětí a překonání účinků dřívějšího subvencování

(184) Jak bylo uvedeno výše v 159. bodě odůvodnění, dovoz bionafty z USA prakticky ustal po uložení vyrovnávacích cel a během období přezkumného šetření se prakticky neuskutečnil žádný subvencovaný dovoz z USA. Velikost subvenčního rozpětí proto nelze posoudit. Z analýzy ukazatelů újmy však vyplývá, že platná opatření vůči USA a následná opatření vůči dovozu z Argentiny a Indonésie měla kladný dopad na výrobní odvětví Unie, které se podle všeho zotavuje z účinků dřívějšího subvencování, i když je stále v nestabilní a zranitelné hospodářské situaci.

4.4.3. *Mikroekonomické ukazatele*

4.4.3.1. Ceny a faktory ovlivňující ceny

(185) Vážený průměr jednotkových prodejních cen výrobců v Unii zařazených do vzorku účtovaných odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, se v průběhu posuzovaného období vyvíjel takto:

Tabulka č. 8

Prodejní ceny v Unii

	2011	2012	2013	OPŠ
Průměrná jednotková prodejní cena v Unii (EUR za tunu)	1 105	1 079	964	905
Index	*100*	*98*	*87*	*82*

	2011	2012	2013	OPŠ
Jednotkové výrobní náklady (EUR za tunu)	1 107	1 153	969	868
Index	*100*	*104*	*88*	*78*

Zdroj: ověřené údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(186) Průměrná prodejní cena v Unii během posuzovaného období trvale klesala a jednotkové výrobní náklady se vyvíjely podobně. Jelikož s bionaftou se obchoduje jako s komoditou, výrobní odvětví Unie nebylo s to udržet vyšší prodejní cenu, nýbrž muselo přistoupit ke snížení ceny v souladu s nižšími výrobními náklady. Výrobní odvětví Unie proto nemohlo plně těžit z výhod nižších nákladů na suroviny. Na druhé straně výrobní náklady na jednotku produkce klesly o trochu více než průměrná jednotková cena, což svědčí o lepší efektivitě výrobního odvětví Unie.

4.4.3.2. Náklady práce

(187) Průměrné náklady práce u výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka č. 9

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2011	2012	2013	OPŠ
Průměrné náklady práce na zaměstnance (EUR)	60 866	59 081	60 802	61 807
Index	*100*	*97*	*100*	*102*

Zdroj: ověřené údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(188) Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance zůstaly relativně stabilní po celé posuzované období.

4.4.3.3. Zásoby

(189) Úroveň zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka č. 10

Zásoby

	2011	2012	2013	OPŠ
Konečný stav zásob (v tunách)	84 734	118 256	92 825	91 202
Index	*100*	*140*	*110*	*108*
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	4 %	5 %	4 %	3 %
Index	*100*	*125*	*100*	*75*

Zdroj: ověřené údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(190) V průběhu posuzovaného období zůstaly zásoby na poměrně stabilní a normální úrovni.

4.4.3.4. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

(191) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka č. 11

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2011	2012	2013	OPŠ
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (% obratu prodeje)	2,0	– 1 ,4	1,1	3,8
Index	*100*	*– 70*	*55*	*190*
Peněžní tok (v EUR)	67 930 517	1 004 296	135 656 898	66 832 681
Index	*100*	*1*	*200*	*98*
Investice (v EUR)	12 122 366	9 859 293	9 133 725	8 314 180
Index	*100*	*81*	*75*	*69*
Návratnost investic (% čistého prodeje)	14,0	– 14,2	12,5	44,2
Index	*100*	*– 101*	*89*	*315*

Zdroj: ověřené údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku

(192) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku tak, že zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obratu tohoto prodeje. Ziskovost se zvýšila z 2,0 % v roce 2011 na 3,8 % na konci období přezkumného šetření. V roce 2012 však klesla do ztráty (– 1,4 %), která byla s největší pravděpodobností důsledkem značného objemu dumpingového dovozu z Indonésie a Argentiny, který nahradil dřívější dovoz pocházející z USA.

(193) Čistý peněžní tok je schopnost výrobního odvětví Unie financovat svoji činnost z vlastních zdrojů. Ačkoli během posuzovaného období není možné stanovit jasnou tendenci vývoje, společnosti zařazené do vzorku si během posuzovaného období udržely kladný peněžní tok.

(194) Během posuzovaného období se investice snížily. S ohledem na pozitivní peněžní tok a výrazné zvýšení návratnosti investic, jak ukazuje tabulka výše, neexistují žádné známky toho, že by se výrobní odvětví Unie mělo potýkat s těžkostmi při získávání kapitálu nebo při dalších investicích, pokud by se takové investice v posuzovaném období vyžadovaly.

(195) NBB tvrdí, že ziskovost ve výši 3,8 % je v rozporu s jejími výpočty, které byly založeny na údajích z nedůvěrných verzí odpovědí na dotazník od výrobců v EU zařazených do vzorku a vyšlo z nich ziskové rozpětí ve výši 8,5 %.

(196) Komise tento požadavek analyzovala a zjistila, že NBB dospěla k odlišnému výsledku na základě metodiky výpočtu, která byla z vícero důvodů chybná. Zaprvé, její výpočty ziskovosti za období šetření nevycházely, jak uváděla, z odpovědí na dotazník, nýbrž z údajů týkajících se výběru vzorku, které však neobsahují informace týkající se období šetření, leč jiného období. Zadruhé, výrobní náklady, které NBB použila pro výpočet ziskovosti, vycházely z výrobních nákladů jiného vzorku společností použitého při jiném šetření, a nemohou být jednoduše přeneseny do tohoto šetření. A na závěr, Komise určila průměrné ziskové rozpětí společností zařazených do vzorku na základě spolehlivých a ověřených údajů o těchto společnostech. Tvrzení NBB proto bylo odmítnuto.

4.4.4. *Závěr ohledně újmy*

(197) Z rozboru ekonomických ukazatelů vyplývá, že výroba a objem prodeje během posuzovaného období rostly, zatímco spotřeba v Unii rostla méně. V důsledku toho výrobní odvětví Unie zvýšilo svůj podíl na trhu Unie. Současně přibližně stejně poklesly jak prodejní ceny, tak výrobní náklady. To výrobnímu odvětví Unie bránilo plně těžit ze zvýšeného objemu prodeje navzdory významnému poklesu dovozu ze třetích zemí.

(198) Na druhé straně zůstala ziskovost během posuzovaného období nízká a v roce 2012 výrobní odvětví Unie dokonce utrpělo ztráty. I téměř 4 % zisk dosažený během období přezkumného šetření byl mnohem nižší než zisk, jehož by výrobní odvětví Unie mělo přiměřeně dosahovat za obvyklých tržních podmínek. Komise také připomíná, že v původním šetření, které vedlo k uložení stávajících opatření, Rada stanovila (cílový) zisk, kterého by výrobní odvětví Unie mělo přiměřeně dosáhnout za obvyklých tržních podmínek, na 15 % ([28]). V následném šetření týkajícím se dovozu bionafty pocházející z Argentiny a Indonésie se však úroveň zisku, jehož dosažení by výrobní odvětví Unie mělo přiměřeně očekávat za obvyklých tržních podmínek, mírně pohnula směrem dolů, hlavně v důsledku větší konkurence na trhu Unie a vyspělosti odvětví bionafty v Unii, a ustálila se na 11 % ([29]).

(199) Několik hospodářských ukazatelů významných pro analýzu současného stavu výrobního odvětví Unie vykazuje pozitivní trend, a svědčí tudíž o tom, že platná opatření měla pozitivní dopad na výrobní odvětví Unie. Úroveň zisku výrobního odvětví Unie je však stále velmi nízká a výrazně nižší, než je cílový zisk stanovený v předchozím šetření. Navíc je nízká i úroveň investic, která v průběhu posuzovaného období klesla o 30 %; využití kapacity sice roste, ale je stále pod 70 % oproti přibližně 90 % míře využití v době, kdy se subvencovaný dovoz na trhu Unie nevyskytoval (2004–2006) a stav výrobního odvětví Unie byl považován za dobrý ([30]).

(200) Na základě celkové analýzy všech hospodářských ukazatelů došla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie se dosud zcela nezotavilo z účinků dřívějšího subvencovaného dovozu. Nachází se stále v nestabilní hospodářské a finanční situaci a stávající pozitivní trend by se mohl snadno zvrátit, pokud by se ve značných objemech obnovil subvencovaný dovoz z USA.

5. **PRAVDĚPODOBNOST OBNOVENÍ ÚJMY**

(201) Aby mohla posoudit pravděpodobnost obnovení újmy způsobované výrobnímu odvětví Unie, pokud by stávající opatření pozbyla platnosti, Komise analyzovala pravděpodobný dopad dovozu z USA na trh Unie a na výrobní odvětví Unie v souladu s čl. 18 odst. 2 základního nařízení. Komise analyzovala zejména pravděpodobnost obnovení subvencovaného dovozu, jeho objem a pravděpodobné ceny, volnou kapacitu, přitažlivost trhu Unie a cenové chování amerických výrobců.

(202) Jak je uvedeno výše v 149. bodě odůvodnění, je pravděpodobné, že subvencovaný dovoz z USA by se obnovil, pokud by stávající opatření pozbyla platnosti. Komise zjistila, že výrobci bionafty v USA v současné době bionaftu vyvážejí na trhy jiných třetích zemí za ceny, které jsou nižší než ceny v Unii. Vzhledem k tomu, že ceny v Unii jsou vyšší než ceny na trzích jiných třetích zemích, je pravděpodobné, že alespoň část vývozu může být přesměrována do Unie, pokud by stávající opatření pozbyla platnosti.

([28]) Nařízení (ES) č. 598/2009, 176. až 178. bod odůvodnění.
([29]) Prováděcí nařízení (EU) č. 1194/2013, 202. až 208. bod odůvodnění.
([30]) Nařízení Komise (ES) č. 193/2009 ze dne 11. března 2009 o uložení prozatímního vyrovnávacího cla na dovoz bionafty pocházející ze Spojených států amerických (Úř. věst. L 67, 12.3.2009, s. 22).

(203) Komise zjistila, že výrobci v USA mají značnou volnou kapacitu ve výši přibližně 2 678 000 tun, což odpovídá přibližně 22 % celkové spotřeby Unie.

(204) Dostupná volná kapacita v USA pravděpodobně nebude absorbována na jejich domácím trhu. Nehledě na dostatečnou kapacitu výrobci v USA již dnes neuspokojují celou poptávku na trhu USA. Je také nepravděpodobné, že by stávající volná kapacita mohla být využita ke zvýšení vývozu do jiných třetích zemí než Unie. V současné době, jak je podrobně popsáno v 161. bodu odůvodnění, jsou vývozní ceny USA do třetích zemí v průměru o 15 % nižší než průměrná domácí cena na trhu USA, a rovněž nižší než průměrná cena na trhu Unie, i se zohledněním nákladů na dopravu z USA do Unie. Je proto pravděpodobné, že výrobci v USA by hledali jiná odbytiště pro svou volnou kapacitu.

(205) Vzhledem k tomu, že trh Unie je celosvětově největším trhem s bionaftou a vzhledem k cenám bionafty v Unii, které jsou stejné nebo mírně nad úrovní cen na domácím trhu v USA, stal by se trh Unie pro americké výrobce bionafty velmi přitažlivým. V minulosti se ukázalo, že tomu tak je.

(206) Je proto velmi pravděpodobné, že výrobci v USA by použili velkou část své volné kapacity k návratu na trh Unie, pokud by stávající opatření pozbyla platnosti. Vzhledem k jejich současnému počínání při tvorbě cen pro ostatní vývozní trhy a velké dostupné volné kapacitě je velmi pravděpodobné, že by podstatná množství bionafty z USA znovu vstoupila na trh Unie za subvencovanou cenu na úrovni cen výrobního odvětví v Unii nebo nižší.

(207) Takový dovoz by vyvíjel značný tlak na pokles cen výrobního odvětví Unie, které při současných cenách dosahuje jen velmi malého zisku, který je výrazně nižší než cílový zisk. To by s největší pravděpodobností vedlo k poklesu výroby a objemu prodeje, nižší ziskovosti a ztrátě podílu na trhu.

(208) Vzhledem k nestabilní hospodářské situaci výrobního odvětví Unie by takový pravděpodobný scénář měl významný nepříznivý dopad na probíhající hospodářské oživení výrobního odvětví Unie a se vší pravděpodobností by způsobil obnovení podstatné újmy.

5.1. **Závěr**

(209) Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že pokud skončí platnost stávajících vyrovnávacích cel vůči dovozu bionafty z USA, s největší pravděpodobností se obnoví podstatná újma způsobovaná výrobnímu odvětví Unie.

6. **ZÁJEM UNIE**

(210) V souladu s článkem 31 základního nařízení Komise zkoumala, zda by bylo v zájmu Unie zachovat stávající opatření i přes závěry o pravděpodobném obnovení subvencování způsobujícího újmu. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů bionafty.

6.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(211) Stávající opatření přispívají k téměř absolutnímu snížení subvencovaného dovozu bionafty z USA a nabízejí výrobnímu odvětví Unie úlevu. Výrobní odvětví Unie sice vykázalo pozitivní známky překonání účinků dřívějšího subvencování, jako je zvýšení objemu výroby a prodeje, ale ceny bionafty na trhu Unie výrazně poklesly a ziskovost zůstala velmi nízká, takže výrobní odvětví Unie zůstalo v nestabilní a zranitelné hospodářské situaci.

(212) Pokud by stávající opatření pozbyla platnosti, výrobní odvětví Unie by se téměř jistě potýkalo s ostřejší nekalou konkurencí v podobě významného objemu subvencovaného dovozu bionafty z USA. Tím by se zastavilo probíhající oživení, které aktuálně zažívá odvětví bionafty v Unii, a s největší pravděpodobností by došlo k obnovení podstatné újmy. Ukončení těchto opatření tudíž není v zájmu výrobního odvětví Unie.

6.2. **Zájem dovozců a obchodníků, kteří nejsou ve spojení**

(213) Pouze tři dovozci/obchodníci se přihlásili a vyjádřili své názory. Zatímco jedna společnost tvrdila, že úroveň současných cel je nepřiměřená a že by jejich prodloužení narušovalo a omezovalo trh, což by následně vedlo k vyšším cenám, ostatní dvě společnosti tvrdily, že stávající opatření neovlivnila jejich činnost a zastávaly neutrální stanovisko k možnému prodloužení stávajících vyrovnávacích cel.

(214) Výsledky tohoto šetření nepodporují argument, že pokračování stávajících opatření by omezovalo trh a vedlo by k vyšším cenám. Naopak, během posuzovaného období ceny v Unii poklesly navzdory existenci opatření. Výrobní odvětví Unie dnes navíc disponuje dostatečnou kapacitou, aby mohlo uspokojit poptávku po bionaftě v Unii, a také volnou kapacitu k uspokojení budoucího nárůstu poptávky. Předložené argumenty proto neposkytují důkazy o tom, že by pokračování stávajících opatření bylo proti zájmu dovozců nebo obchodníků.

6.3. **Zájem uživatelů**

(215) Pouze jeden uživatel, naftařská společnost, která nakupuje bionaftu a mísí ji s minerálními oleji, se přihlásila a sdělila Komisi své stanovisko. Je rozhodně pro zachování existujících opatření a tvrdí, že jejich odstranění by mohlo mít zničující důsledky pro trh s bionaftou v Unii s výsledným přílivem značného objemu subvencované bionafty, což by vedlo k obnovení vážné újmy způsobované výrobnímu odvětví bionafty v Unii.

(216) Neexistují žádné náznaky, že stávající opatření mají negativní vliv na uživatele bionafty v Unii, a zejména neexistuje žádný důkaz, že platná opatření mají negativní dopad na jejich ziskovost nebo podnikání. Vzhledem ke stabilnímu či pouze mírnému zvýšení spotřeby bionafty v Unii disponuje výrobní odvětví Unie dostatečnou kapacitou pro uspokojení stávající a budoucí poptávky, pokud by se poptávka ještě zvýšila. Zachování opatření by nevedlo k nedostatečnému zásobování.

(217) Proto je možné vyvodit závěr, že zachování opatření by nebylo proti zájmu uživatelů.

6.4. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(218) Na základě výše uvedeného dospěla Komise k závěru, že neexistují žádné přesvědčivé důvody k domněnce, že by nebylo v zájmu Unie zachovat stávající opatření na dovoz bionafty pocházející z USA.

7. VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ

(219) Ze závěrů ohledně pravděpodobnosti pokračování nebo obnovení subvencování a újmy vyplývá, že v souladu s čl. 18 odst. 1 základního nařízení by vyrovnávací cla na dovoz bionafty pocházející z USA uložená nařízením (ES) č. 598/2009 ve znění prováděcího nařízení (EU) č. 443/2011 měla být zachována na období dalších pěti let.

(220) Jak je uvedeno v 2. bodě odůvodnění výše, platná vyrovnávací cla na dovoz bionafty pocházející z USA byla rozšířena rovněž na dovoz téhož výrobku zasílaného z Kanady, bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Kanady, a na dovoz do Unie bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických.

(221) Vyrovnávací cla, která mají být zachována, se budou nadále vztahovat na dovoz bionafty zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, a na dovoz do Unie bionafty ve formě směsi obsahující 20 % hmotnostních nebo méně monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických.

(222) Vyvážející výrobci z Kanady, kteří byli osvobozeni od opatření podle prováděcího nařízení (EU) č. 443/2011, budou osvobozeni i od opatření uložených tímto nařízením.

(223) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné vyrovnávací clo na dovoz monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, obecně „bionafty", buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 29), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 29), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 29), ex 2710 19 43 (kód TARIC 2710 19 43 29), ex 2710 19 46 (kód TARIC 2710 19 46 29), ex 2710 19 47 (kód TARIC 2710 19 47 29), ex 2710 20 11 (kód TARIC 2710 20 11 29), ex 2710 20 15 (kód TARIC 2710 20 15 29), ex 2710 20 17 (kód TARIC 2710 20 17 29), 3824 90 92 (kód TARIC 3824 90 92 12), ex 3826 00 10 (kódy TARIC 3826 00 10 29, 3826 00 10 39, 3826 00 10 49, 3826 00 10 99) a ex 3826 00 90 (kód TARIC 3826 00 90 19).

2. Sazby konečného vyrovnávacího cla použitelné na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi se stanoví jako pevná částka takto:

Společnost	Sazba vyrovnávacího cla EUR/t netto	Doplňkový kód TARIC
Archer Daniels Midland Company, Decatur	237,0	A933
Cargill Inc., Wayzata	213,8	A934
Green Earth Fuels of Houston LLC, Houston	213,4	A935
Imperium Renewables Inc., Seattle	216,8	A936
Peter Cremer North America LP, Cincinnati	211,2	A937
Vinmar Overseas Limited, Houston	211,2	A938
World Energy Alternatives LLC, Boston	211,2	A939
Společnosti uvedené v příloze I	219,4	Viz příloha I
Všechny ostatní společnosti	237,0	A999

Vyrovnávací clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

3. V případech, kdy bylo zboží poškozeno před propuštěním do volného oběhu, a z toho důvodu prodávající upraví skutečně zaplacenou nebo splatnou cenu ve prospěch kupujícího, za podmínek stanovených v čl. 145 odst. 2 a 3 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ([31]), se výše vyrovnávacího cla stanovená v odstavci 2 sníží o procentní podíl, který připadá na úpravu ceny skutečně zaplacené nebo splatné.

4. Uplatnění individuální celní sazby stanovené pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která musí splňovat požadavky stanovené v příloze II, celním orgánům členských států. Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

5. Není-li stanoveno jinak, použijí se příslušná platná ustanovení o clech.

Článek 2

1. Konečné vyrovnávací clo použitelné pro „všechny ostatní společnosti“, jak je stanoveno v čl. 1 odst. 2, se rozšiřuje na dovoz do Unie monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, obecně „bionafty“, buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, zasílané z Kanady, bez ohledu na to, zda je u ní deklarován původ z Kanady, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 21), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 21), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 21), ex 2710 19 43 (kód TARIC 2710 19 43 21), ex 2710 19 46 (kód TARIC 2710 19 46 21), ex 2710 19 47 (kód TARIC 2710 19 47 21), ex 2710 20 11 (kód TARIC 2710 20 11 21), ex 2710 20 15 (kód TARIC 2710 20 15 21), ex 2710 20 17 (kód TARIC 2710 20 17 21), 3824 90 92 (kód TARIC 3824 90 92 10), ex 3826 00 10 (kódy TARIC 3826 00 10 20, 3826 00 10 30, 3826 00 10 40, 3826 00 10 89) a ex 3826 00 90 (kód TARIC 3826 00 90 11), s výjimkou výrobků vyráběných níže uvedenými společnostmi:

Země	Společnost	Doplňkový kód TARIC
Kanada	BIOX Corporation, Oakville, Ontario, Kanada	B107
Kanada	Rothsay Biodiesel, Guelph, Ontario, Kanada	B108

Clem, jehož platnost se prodlužuje, je clo stanovené pro „Všechny ostatní společnosti“ v čl. 1 odst. 2 nařízení (ES) č. 598/2009, kterým je konečné vyrovnávací clo ve výši 237 EUR/t netto.

Vyrovnávací clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin a parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

2. V případech, kdy bylo zboží poškozeno před propuštěním do volného oběhu, a z toho důvodu prodávající upraví skutečně zaplacenou nebo splatnou cenu ve prospěch kupujícího, za podmínek stanovených v čl. 145 odst. 2 a 3 nařízení (EHS) č. 2454/93, se výše vyrovnávacího cla stanovená v čl. 1 odst. 2 sníží o procentní podíl, který připadá na úpravu ceny skutečně zaplacené nebo splatné.

3. Uplatnění osvobození přiznaných společnostem uvedeným v odstavci 1 nebo schválených Komisí v souladu s čl. 5 odst. 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která vyhovuje požadavkům stanoveným v příloze II, celním orgánům členských států. Není-li taková faktura předložena, použije se vyrovnávací clo uložené v odstavci 1.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se příslušná platná ustanovení o clech.

([31]) Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1).

Článek 3

1. Konečné vyrovnávací clo stanovené v čl. 1 odst. 2 se rozšiřuje na dovoz do Unie monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, obecně „bionafty", buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, pocházející ze Spojených států amerických, v současnosti kódů KN ex 1516 20 98 (kód TARIC 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (kód TARIC 1518 00 91 30), ex 1518 00 99 (kód TARIC 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (kód TARIC 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (kód TARIC 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (kód TARIC 2710 19 47 30), ex 2710 20 11 (kód TARIC 2710 20 11 30), ex 2710 20 15 (kód TARIC 2710 20 15 30), ex 2710 20 17 (kód TARIC 2710 20 17 30), ex 3824 90 92 (kód TARIC 3824 90 92 20), ex 3826 00 90 (kód TARIC 3826 00 90 30).

Vyrovnávací clo pro směsi se použije úměrně celkovému hmotnostnímu obsahu monoalkylesterů mastných kyselin nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu (tj. obsahu bionafty) ve směsi.

2. V případech, kdy bylo zboží poškozeno před propuštěním do volného oběhu, a z toho důvodu prodávající upraví skutečně zaplacenou nebo splatnou cenu ve prospěch kupujícího, za podmínek stanovených v čl. 145 odst. 2 a 3 nařízení (EHS) č. 2454/93, se výše vyrovnávacího cla stanovená v čl. 1 odst. 2 sníží o procentní podíl, který připadá na úpravu ceny skutečně zaplacené nebo splatné.

3. Uplatnění individuální celní sazby stanovené pro společnosti uvedené v čl. 1 odst. 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která musí splňovat požadavky stanovené v příloze III, celním orgánům členských států. Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se příslušná platná ustanovení o clech.

Článek 4

1. Žádosti o osvobození od cla rozšířeného podle čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1 se podávají písemně v jednom z úředních jazyků Evropské unie a musí být podepsány osobou oprávněnou k zastupování subjektu žádajícího o osvobození. Žádost musí být zaslána na tuto adresu:

European Commission
Directorate General for Trade
Directorate H
Office: Rue de la loi 170, CHAR 04/034
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIE
E-mail: TRADE-TDI-INFORMATION@ec.europa.eu

2. V souladu s čl. 23 odst. 6 nařízení (ES) č. 597/2009 může Komise svým rozhodnutím po konzultaci s poradním výborem přiznat dovozu od společností, jež neobcházejí vyrovnávací opatření uložená nařízením (ES) č. 598/2009, osvobození od cla rozšířeného podle čl. 2 odst. 1 a čl. 3 odst. 1.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 14. září 2015.

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Název společnosti	Město	Doplňkový kód TARIC
AC & S Inc.	Nitro	A941
Alabama Clean Fuels Coalition Inc.	Birmingham	A940
American Made Fuels, Inc.	Canton	A940
Arkansas SoyEnergy Group	DeWitt	A940
Arlington Energy, LLC	Mansfield	A940
Athens Biodiesel, LLC	Athens	A940
Beacon Energy	Cleburne	A940
Biodiesel of Texas, Inc.	Denton	A940
BioDiesel One Ltd	Southington	A940
BioPur Inc.	Bethlehem	A 941
Buffalo Biodiesel, Inc	Tonawanda	A940
BullDog BioDiesel	Ellenwood	A940
Carbon Neutral Solutions, LLC	Mauldin	A940
Central Iowa Energy LLC	Newton	A940
Chesapeake Custom Chemical Corp.	Ridgeway	A940
Community Fuels	Stockton	A940
Delta BioFuels Inc.	Natchez	A940
Diamond Biofuels	Mazon	A940
Direct Fuels	Euless	A940
Eagle Creek Fuel Services, LLC	Baltimore	A940
Earl Fisher Bio Fuels	Chester	A940
East Fork Biodiesel LLC	Algona	A940
ECO Solutions, LLC	Chatsworth	A940
Ecogy Biofuels LLC	Tulsa	A940
ED&F Man Biofuels Inc.	New Orleans	A940
Freedom Biofuels Inc.	Madison	A940
Freedom Fuels LLC	Mason City	A 941

Název společnosti	Město	Doplňkový kód TARIC
Fuel & Lube, LLC	Richmond	A940
Fuel Bio	Elizabeth	A940
FUMPA Bio Fuels	Redwood Falls	A940
Galveston Bay Biodiesel LP (BioSelect Fuels)	Houston	A940
GeoGreen Fuels LLC	Houston	A940
Georgia Biofuels Corp.	Loganville	A940
Green River Biodiesel, Inc.	Moundville	A940
Griffin Industries Inc.	Cold Spring	A940
High Plains Bioenergy	Guymon	A940
Huish Detergents Inc.	Salt Lake City	A940
Incobrasa Industries Ltd.	Gilman	A940
Independence Renewable Energy Corp.	Perdue Hill	A940
Indiana Flex Fuels	LaPorte	A940
Innovation Fuels Inc.	Newark	A940
Integrity Biofuels	Morristown	A 941
Iowa Renewable Energy LLC	Washington	A940
Johann Haltermann Ltd.	Houston	A940
Lake Erie Biofuels LLC	Erie	A940
Leland Organic Corporation	Leland	A940
Louis Dreyfus Agricultural Industries LLC	Claypool	A940
Louis Dreyfus Claypool Holdings LLC	Claypool	A940
Middle Georgia Biofuels	East Dublin	A940
Middletown Biofuels LLC	Blairsville	A940
Musket Corporation	Oklahoma City	A940
Natural Biodiesel Plant LLC	Hayti	A 941
New Fuel Company	Dallas	A940
North Mississippi Biodiesel	New Albany	A940
Northern Biodiesel, Inc.	Ontario	A940
Northwest Missouri Biofuels, LLC	St. Joseph	A940

Název společnosti	Město	Doplňkový kód TARIC
Nova Biofuels Clinton County LLC	Clinton	A940
Nova Biosource	Senaca	A940
Organic Fuels Ltd.	Houston	A940
Owensboro Grain Company LLC	Owensboro	A940
Paseo Cargill Energy, LLC	Kansas City,	A940
Peach State Labs Inc.	Rome	A940
Perihelion Global, Inc.	Opp	A940
Philadelphia Fry-O-Diesel Inc.	Philadelphia	A940
Piedmont Biofuels Industrial LLC	Pittsboro	A 941
Pinnacle Biofuels, Inc.	Crossett	A940
PK Biodiesel	Woodstock	A940
Pleasant Valley Biofuels, LLC	American Falls	A940
Prairie Pride	Deerfield	A 941
RBF Port Neches LLC	Houston	A940
Red Birch Energy, Inc.	Bassett	A940
Red River Biodiesel Ltd.	New Boston	A940
REG Ralston LLC	Ralston	A940
Renewable Energy Products, LLC	Santa Fe Springs	A940
Riksch BioFuels LLC	Crawfordsville	A940
Safe Renewable Corp.	Conroe	A940
Sanimax Energy Inc.	DeForest	A940
Seminole Biodiesel	Bainbridge	A940
Southeast BioDiesel LLC	Charlotte	A 941
Soy Solutions	Milford	A940
SoyMor Biodiesel LLC	Albert Lea	A940
Stepan Company	Northfield	A 941
Sunshine BioFuels, LLC	Camilla	A940
TPA Inc.	Warren	A940
Trafigura AG	Stamford	A940

Název společnosti	Město	Doplňkový kód TARIC
U.S. Biofuels Inc.	Rome	A940
United Oil Company	Pittsburgh	A940
Valco Bioenergy	Harlingen	A940
Vanguard Synfuels, LLC	Pollock	A940
Vitol Inc.	Houston	A940
Walsh Bio Diesel, LLC	Mauston	A940
Western Dubque Biodiesel LLC	Farley	A940
Western Iowa Energy LLC	Wall Lake	A940
Western Petroleum Company	Eden Prairie	A940
Yokaya Biofuels Inc.	Ukiah	A941

PŘÍLOHA II

Platná obchodní faktura uvedená v čl. 1 odst. 2 a čl. 2 odst. 2 nebo čl. 3 odst. 2 musí obsahovat prohlášení podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, v tomto formátu:

— Jméno a funkce odpovědného pracovníka subjektu, který obchodní fakturu vystavil.

— Toto prohlášení:

„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem) monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu, obecně známých jako ‚bionafta', buď v čisté formě nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy, nefosilního původu prodávaný na vývoz do Evropské unie, jehož se týká tato faktura, byl vyroben společností [(*název a adresa*) (*doplňkový kód TARIC*)] v [*dotčená země] [dotčené země*]. Prohlašuji, že údaje uvedené na této faktuře jsou úplné a správné."

PŘÍLOHA III

Platná obchodní faktura uvedená v čl. 3 odst. 3 musí obsahovat prohlášení podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, v tomto formátu:

— Jméno a funkce odpovědného pracovníka subjektu, který obchodní fakturu vystavil.

— Toto prohlášení:

„Já, níže podepsaný/podepsaná potvrzuji, že (objem) monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, obecně ‚bionafta', buď v čisté formě, nebo ve formě směsi obsahující více než 20 % hmotnostních monoalkylesterů mastných kyselin a/nebo parafínovaného plynového oleje ze syntézy a/nebo hydrotermální úpravy nefosilního původu, prodávaný na vývoz do Evropské unie, jehož se týká tato faktura, byl vyroben [*název a adresa společnosti*] [*doplňkový kód TARIC*] ve Spojených státech amerických. Prohlašuji, že údaje uvedené na této faktuře jsou úplné a správné."